

Sygn. akt II K 335/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku w Wydziale II Karnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Andrzej Haliński

Protokolant: staż. Kinga Wojtaszko

w obecności oskarżyciela posiłkowego Syndyka Masy Upadłości Stoczni (...) S.A.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 13 lipca, 22 września, 28 września, 08 grudnia 2016 r., 02 lutego, 27 lutego, 13 kwietnia 2017 r.

w sprawie:

D. C., syna P. i A. z domu S., urodzonego w dniu (...) w G.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 30 lipca 2009 roku w G. i innych nieustalonych miejscach niszczył dokumentację wytworzoną w Stoczni (...) S.A. (dawniej Stoczni im. (...)) kategorii B i BE w ilości co najmniej 1.500 mb, którą nie miał prawa wyłącznie rozporządzać na szkodę Stoczni (...) S.A.

tj. o przestępstwo z art. 276 kk;

II. w okresie od września 2013 roku do sierpnia 2014 roku oraz od 19 września 2014 roku do 06 grudnia 2014 roku w G. i innych nieustalonych miejscach ukrywał dokumentację kategorii archiwalnej A, wytworzoną w Stoczni (...) S.A. w ilości 221,47 mb, którą nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, przed uprawnionymi przedstawicielami Stoczni (...) S.A., odmawiając jej wydania, jak również odmawiając wskazania miejsca jej przechowywania, na szkodę Stoczni (...) S.A.

tj. o przestępstwo z art. 276 kk

I. uniewinnia oskarżonego D. C. od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia;

II. uniewinnia oskarżonego D. C. od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia;

III. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 632 pkt 1 kpk, art. 640 kpk kosztami procesu obciąża oskarżyciela posiłkowego i na podstawie § 2 ust. 1 i 2, § 14 ust. 2 pkt 3, § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) zasądza od oskarżyciela posiłkowego Syndyka Masy Upadłości Stoczni (...) S.A. na rzecz oskarżonego D. C. kwotę 3.690,00 zł (trzech tysięcy sześciuset dziewięćdziesięciu złotych) tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez oskarżonego z tytułu ustanowienia w sprawie obrońcy z wyboru, zaś na podstawie art. 1, art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżyciela posiłkowego Syndyka Masy Upadłości Stoczni (...) S.A. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100,00 zł (stu złotych) tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd w oparciu o zgromadzony w sprawie i ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy ustalił następujący stan faktyczny:

Stocznia im. (...) w G., przekształcona następnie w Stocznię (...) S.A., była przez długi czas państwową jednostką organizacyjną, w związku z czym wytworzone przez nią do momentu prywatyzacji dokumenty stanowiły narodowy zasób archiwalny i do momentu przekazania ich do odpowiedniego Archiwum Państwowego na wytwórcy tych dokumentów ciążył obowiązek ich ochrony i zabezpieczenia. W lutym 2009 r. w Stoczni (...) S.A. pracownicy Archiwum Państwowego przeprowadzili szereg kontroli i według zaleceń do końca 2009 r. odpowiednia dokumentacja miała zostać przekazana do Archiwum Państwowego.

W dniu 06 maja 2009 r. (...) Bank (...) w W. działający jako (...) S.A. (zwany dalej Zarządcą Kompensacji), reprezentowany przez Z. F. (1), podpisał umowę wstępnej archiwizacji dokumentacji w Stoczni (...) S.A. z (...) Sp. z o.o. w G., reprezentowaną przez D. C.. Przedmiotem umowy była m. in. ocena zasobów archiwalnych, w tym klasyfikacja i kwalifikacja akt, obmiary poszczególnych kategorii akt oraz wyodrębnienie dokumentacji kat. A podlegającej przekazaniu do Archiwum Państwowego, przy czym czynności z tym związane miały się odbyć w miejscach wskazanych przez Zarządcę Kompensacji przez okres niezbędny do prawidłowego wykonania umowy. W umowie określono również zasady wynagrodzenia wykonawcy za przeprowadzone czynności. W dniu 21 maja 2009 r. w Stoczni (...) S.A. odbyło się spotkanie przedstawicieli Archiwum Państwowego w G. z Z. F. (1), przy udziale przedstawicieli (...) Sp. z o.o., w trakcie którego ustalono, że po dokonaniu czynności w ramach wskazanej wyżej umowy i zakończeniu procesu kompensacji dokumentacja zostanie przekazana do przechowawcy zewnętrznego wyłonionego w drodze przetargu, zaś do Archiwum Państwowego w G. zostanie przekazana dokumentacja kat. A wytworzona do 2009 r., a więc także z okresu, gdy Stocznia (...) S.A. nie była już objęta nadzorem Archiwum Państwowego. W dniu 26 maja 2009 r. zakończono wskazane wyżej czynności objęte opisaną umową i w protokole końcowym z dnia 27 maja 2009 r. wskazano, iż część dokumentacji wydzielonej jako dokumentacja kat. A została już przygotowana do przekazania do Archiwum Państwowego w G. wraz ze spisami zdawczo-odbiorczymi, zaś jej przekazanie powinno nastąpić niezwłocznie, natomiast dokumentacja archiwalna statków z uwagi na brak możliwości jej fizycznego wyodrębnienia na tym etapie prac pozostanie w depozycie Stoczni, ewentualnie przyszłego przechowawcy, na czas uzgodniony z Archiwum Państwowym. W protokole wskazano ponadto, iż w trakcie przeprowadzonych prac ujawniono łącznie 5899 mb dokumentacji przeznaczonej do dalszej archiwizacji, w tym 176 mb do Archiwum Państwowego (włączając 150 mb dokumentacji projektowej), 3.127,8 mb do przekazania na dalsze przechowywanie oraz 2.595,2 mb do brakowania i zniszczenia. Odnosnie tych dwóch pierwszych grup dokumentów jednocześnie wskazano na szacunkowe ilości dokumentacji w poszczególnych kategoriach, w tym na 176 mb dokumentów kat. A.

W dniu 10 czerwca 2009 r. (...) S.A., reprezentowany przez Z. F. (1) i K. B., zawarł z (...) Sp. z o.o., ponownie reprezentowaną przez D. C., umowę na wykonanie archiwizacji oraz przechowania dokumentacji Stoczni (...) S.A. Zgodnie z tą umową wykonawca przejął na przechowanie dokumentację zlecającego na podstawie protokołów obmiaru, protokołów przekazania oraz spisów zdawczo-odbiorczych akt stanowiących załączniki do niej. Wskazano, iż dokumentacja przeznaczona do przechowania zostanie spakowana i dostarczona na miejsce przechowywania na koszt wykonawcy, przy czym wydzielone akta kat. A jako własność Archiwum Państwowego zostaną przewiezione i przekazane do Archiwum Państwowego w G., zaś w razie potrzeby zdeponowania nieprzekazanych akt kat. A na czas określony pomiędzy stronami umowy zostanie sporządzona oddzielna umowa depozytu, w której w porozumieniu z Archiwum Państwowym w G. zostaną określone warunki oraz zakres prac. (...) Sp. z o.o. zgodnie z umową przejęła na siebie obowiązki w zakresie wykonywania czynności związanych z obsługą archiwum zlecającego, a w szczególności udostępnianie i przekazywanie przechowywanej dokumentacji na żądanie stosownych organów i zlecającego oraz okresowe brakowanie dokumentacji przeterminowanej. W umowie określono również koszty wykonania usługi, ponadto wskazano, iż spakowanie i wywiezienie akt nastąpi w czasie miesiąca od podpisania umowy. Czynności

te były następnie wykonywane przez osoby reprezentujące (...) Sp. z o.o., w tym D. C., w obecności pracowników Stoczni (...) S.A., w tym M. P.. W trakcie pakowania dokumenty upychano w kartonach tak, aby ułatwić ich transport i zmniejszyć związane z tym koszty, w związku z czym ilość kartonów różniła się od wcześniejszej. W opisaney wyżej umowie wskazano ponadto, że w przypadku ujawnienia dalszej dokumentacji oraz wytworzonej po dniu przejścia na przechowanie zostanie sporządzony aneks do umowy. Jednocześnie już w dniu 10 czerwca 2009 r. (...) Sp. z o.o. wystawiła na rzecz Stoczni (...) S.A. fakturę VAT nr (...) na kwotę 2.960.548,50 zł brutto zgodnie z zapisami umowy.

W piśmie z dnia 30 czerwca 2009 r. Z. F. (1) jako pełnomocnik Zarządcy Kompensacji poinformował Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych, że sporządzana jest ewidencja wyodrębnionych już materiałów archiwalnych w zakresie dokumentacji aktowej i audiowizualnej, zaś jako termin przekazania spisów wskazał 30 lipca 2009 r. Jednocześnie stwierdził, że dokumentacja techniczna i technologiczna nie została jeszcze wyodrębniona i z uwagi na jej ilość proces ten potrwa około 3 lat, zaś jako termin przekazania spisów w tym zakresie wskazał 31 grudnia 2012 r. Dodał, że dokumentacja osobowo-płacowa, finansowo-księgową oraz pozostała dokumentacja kat. B jest w opracowaniu i jako termin przekazania spisów wskazał 31 grudnia 2009 r.

W dniu 30 lipca 2009 r. Z. F. (1) jako pełnomocnik Zarządcy Kompensacji oraz D. C. i J. D. podpisali protokół przekazania dokumentacji niearchiwalnej kat. (...) S.A. z jednoczesnym wskazaniem, iż spisy przekazanej dokumentacji zostaną dostarczone w terminie do dnia 30 września 2009 r. Jednocześnie zaznaczono, iż część dokumentacji finansowo-księgowej i kadrowo-płacowej z lat 2004-2009 pozostała udostępniona do dyspozycji Stoczni (...) S.A.

W dniu 18 września 2009 r. strony wskazanej wyżej umowy z dnia 10 czerwca 2009 r. zawarły aneks do niej, na mocy którego (...) Sp. z o.o. przejęła na czasowe przechowanie dokumentację kat. A zlecającego w celu wykonania szczegółowego opracowania. Dokumentacja ta została spakowana i dostarczona na miejsce przechowywania przez wykonawcę umowy, który zobowiązał się, że w trakcie jej przechowania przygotuje ją do przekazania do Archiwum Państwowego w G. i przekaże do tego Archiwum w terminach uzgodnionych ze zlecającym. W omawianym aneksie (...) Sp. z o.o. zobowiązała się do zapewnienia szczególnej ochrony i zabezpieczenia powierzonej dokumentacji kat. A, jak również dokładnie określono sposób uporządkowania tej dokumentacji, co miało polegać przede wszystkim na podziale rzeczowym teczek i prawidłowym ułożeniu materiałów wewnątrz teczek, ich opisaniu, nadaniu właściwego układu, sporządzeniu ewidencji oraz technicznym zabezpieczeniu. W aneksie nie określono terminu przechowania przedmiotowej dokumentacji, obejmującego wskazane czynności, przed jej przekazaniem do Archiwum Państwowego, jednakże określając koszty usługi wskazano na okres 5 lat przechowywania dokumentacji, zaś jej łączną ilość określono na 379 mb. W związku z przedmiotowym aneksem (...) Sp. z o.o. wystawiła w dniu 29 września 2009 r. na rzecz Stoczni (...) S.A. fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.146.475,00 zł brutto.

W kolejnych miesiącach podpisano dalsze pięć aneksów do wskazanej wyżej umowy z dnia 10 czerwca 2009 r., numerowane cyframi od 1 do 5 i podpisane odpowiednio w dniach 17 lutego 2010 r., 12 kwietnia 2010 r., 05 sierpnia 2010 r., 01 października 2010 r. i 15 lutego 2011 r. Aneksy te dotyczyły dalszej dokumentacji ujawnionej w Stoczni (...) S.A. w trakcie kolejnych kontroli. W związku z podpisaniem przedmiotowych aneksów (...) Sp. z o.o. wystawiała kolejne faktury VAT na rzecz Stoczni (...) S.A., obejmujące usługę przechowania dokumentacji objętej aneksami.

W kolejnych miesiącach, po wykonaniu stosownych czynności przez pracowników (...) Sp. z o.o., Stocznia (...) S.A. stopniowo przekazywała dokumentację kat. A do Archiwum Państwowego w G., w szczególności w dniu 30 listopada 2011 r. przekazana została ilość 19,35 mb dokumentacji. Czynności z tym związane następowały jednak bardzo powoli, co budziło zaniepokojenie pracowników Archiwum Państwowego w G.. Już w dniu 15 maja 2011 r. Dyrektor Archiwum Państwowego w G. P. W. zwrócił się do pełnomocnika Zarządcy Kompensacji o udzielenie informacji o stanie realizacji wcześniejszych zaleceń Archiwum oraz przesłanie ewidencji materiałów archiwalnych kat. A, co jednak nie nastąpiło, albowiem (...) Sp. z o.o. nie przygotowała takiej ewidencji (dotyczyło to również dokumentacji kat. B). Jednocześnie w piśmie wyznaczono nowy termin realizacji zaleceń pokontrolnych do dnia 30 listopada 2011 r., określając go jako ostateczny. Termin ten nie został dochowany, przy czym Archiwum Państwowe w G. kontaktowało się w tym zakresie z Zarządcą Kompensacji jako podmiotem odpowiedzialnym za dokumentację archiwalną. W tym czasie Zarządcę

Kompensacji reprezentował J. L., który wysunął szereg zarzutów wobec D. C., w tym zarzut wyłudzenia mienia poprzez zawyżenie kosztów usługi przechowania dokumentów, składając w tym zakresie odrębne zawiadomienie o przestępstwie. Ponadto, wobec stwierdzonej sytuacji, J. L. podjął decyzję o nieprzekazywaniu do (...) Sp. z o.o. dalszej dokumentacji znajdującej się jeszcze na terenie Stoczni (...) S.A.

W dniu 12 kwietnia 2012 r. pracownicy Archiwum Państwowego w G. dokonali ekspertyzy archiwalnej w pomieszczeniach (...) Sp. z o.o. znajdujących się przy ul. (...) w G.. Uczestniczyli w niej D. C., pracownik Stoczni (...) S.A. M. P. oraz pełnomocnik Zarządcy Kompensacji J. G.. Do tego dnia do Archiwum Państwowego w G. zostało przekazanych jedynie 57,50 mb dokumentacji kat. A, podczas gdy Zarządca Kompensacji stał na stanowisku, iż wcześniej przekazano do (...) Sp. z o.o. na przechowanie 555 mb takiej dokumentacji. W trakcie czynności pracownicy Archiwum Państwowego D. D. i I. S. oceniły ilość znajdującej się w okazanych im pomieszczeniach dokumentacji oznaczonej jako dokumentacja kat. A na około 45 mb, jednakże obmiary zostały przeprowadzone w przybliżeniu, poprzez przeliczenie ilości kartonów z dokumentacją, zajrzenie tylko do niektórych z nich i dokonanie przeliczenia przy przyjęciu, że wszystkie kartony są zapełnione. D. C. w tym czasie nie chciał okazać pracownikom Archiwum Państwowego w G. innych pomieszczeń firmy, znajdujących się w miejscowościach P. i B., oznajmiając, że nie przechowuje w nich dokumentacji kat. A Stoczni (...) S.A. W notatce z ekspertyzy archiwalnej wskazano przy tym, że D. C. ustali z przedstawicielem Zarządcy Kompensacji, którym był już wówczas J. G., termin gotowości przekazania do Archiwum Państwowego dokumentacji technicznej statków, natomiast nie było możliwe wskazanie precyzyjnego terminu przekazania dokumentacji fotograficznej.

W piśmie z dnia 12 czerwca 2012 r. Dyrektor Archiwum Państwowego w G. ponownie zwrócił się do pełnomocnika Zarządcy Kompensacji J. G. o możliwość dokonania oceny ilości dokumentacji kat. A pozostającej w magazynach (...) Sp. z o.o. wobec niemożności ustalenia miejsca przechowywania całości tej dokumentacji i przekazania tylko jej niewielkiej części, a także o podjęcie działań zmierzających do pilnego przekazania tej dokumentacji w całości. Wobec braku postępów w przygotowaniu i przekazywaniu dokumentacji kat. A w piśmie z dnia 19 czerwca 2012 r. pełnomocnik Zarządcy Kompensacji J. G. zwrócił się do D. C. z prośbą o podjęcie pilnych działań związanych z przekazaniem do Archiwum Państwowego w G. zgromadzonej dokumentacji kat. A znajdującej się w pomieszczeniach (...) Sp. z o.o. Wobec bezskuteczności tego pisma Zarządca Kompensacji w piśmie z dnia 17 lipca 2012 r. wezwał (...) Sp. z o.o. do uporządkowania i przedstawienia katalogu przekazanych akt w formie papierowej i elektronicznej oraz uporządkowania i przedstawienia katalogu pozostałych 321,5 mb materiałów kat. A oraz ich dostarczenia do Archiwum Państwowego w G. w terminie 7 dni od dnia otrzymania przedmiotowej pisma. Wobec braku odzewu w dniu 03 sierpnia 2012 r. Zarządca Kompensacji złożył pisemne oświadczenie o odstąpieniu od umowy o archiwizację akt, przesłane do (...) Sp. z o.o., powołując się przy tym na nieważność umowy z uwagi na jej formę i dodatkowo wzywając wymienioną firmę do kontaktu w celu ustalenia terminu zwrotu akt i pobranego wynagrodzenia.

Wobec złożonego w międzyczasie w niniejszej sprawie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa m. in. z art. 276 kk w miesiącu sierpniu 2012 r. dokonane zostały oględziny pomieszczeń (...) Sp. z o.o. w G. przy ul. (...), w P. oraz w B., co nastąpiło odpowiednio w dniach 13, 14 i 21 sierpnia 2012 r. Uczestniczyli w nich D. C., pracownicy Stoczni (...) S.A., w tym M. P., oraz pracownicy Archiwum Państwowego w G. D. D. i I. S.. Obmiary ujawnionej dokumentacji dokonywano w przybliżeniu z uwagi na sposób jej składowania – w pomieszczeniu przy ul. (...) w dużej części dokumentacja ta znajdowała się wciąż w takiej formie, w jakiej wywieziono ją ze Stoczni (...) S.A., zaglądano tylko do niektórych kartonów, zaś przy wyliczaniu łącznej ilości dokumentacji przyjmowano, że kartony są zapełnione. W pozostałych pomieszczeniach jako podstawę pomiaru przyjmowano długości półek, na których znajdowała się dokumentacja. W ten sposób w pomieszczeniu przy ul. (...) w G. ujawniono łącznie 888,26 mb dokumentów Stoczni (...) S.A., w tym 35,43 mb dokumentacji fotograficznej kat. A oraz 41,60 mb dokumentacji opisanej jako kat. A (do rozpoznania). W pomieszczeniu w P. ujawniono 55 mb dokumentacji technicznej nie stanowiącej kat. A, zaś w magazynie w B. łącznie 3.606,81 mb dokumentacji Stoczni (...) S.A. Łącznie w trakcie przedmiotowych czynności stwierdzono przechowywanie dokumentacji Stoczni (...) S.A. w ilości 4.550,07 mb. Do ostatniego z przedmiotowych protokołów D. C. złożył oświadczenie wskazujące, że do obmiaru należałoby doliczyć dokumentację znajdującą się na terenie Stoczni (...) S.A. wypożyczoną zaraz po podpisaniu umowy, dokumentację w ilości około 231 mb niewydaną

(...) Sp. z o.o. z uwagi na decyzję J. L., a także materiały zutilizowane po przeprowadzeniu selekcji w postaci segregatorów, teczek, opakowań, dubletów, folderów, ofert reklamowych. W notatce służbowej podsumowującej przeprowadzone czynności pracownicy Stoczni (...) S.A. stwierdzili, że stan wykonania czynności archiwizacyjnych, zwłaszcza dotyczących dokumentacji kat. A, jest bardzo niski, a ponadto w zgromadzonych zasobach znajduje się duża ilość dokumentacji nie podlegającej archiwizacji, takiej jak prospekty, oferty czy instrukcje.

W piśmie z dnia 26 marca 2013 r. Dyrektor Archiwum Państwowego w G. zwrócił się do pełnomocnika Zarządcy Kompensacji J. G. z informacją, w której przypomniał, iż to Stocznia (...) S.A. jako wytwórca dokumentacji jest za nią odpowiedzialna, oraz wskazaniem, iż D. C. na spotkaniu w dniu 07 lutego 2013 r. zaproponował kolejne terminy przekazania dokumentacji kat. A na czerwiec 2013 r. w przypadku 100 mb dokumentacji technicznej oraz na wrzesień 2013 r. w przypadku pozostałej dokumentacji, do czego przedstawiciele Stoczni (...) S.A. się nie odnieśli, a w związku z tym zwrócił się o potwierdzenie tych terminów lub wskazanie innych.

W dniu 25 września 2013 r. Zarządca Kompensacji zwrócił się do (...) Sp. z o.o. w G. z ostatecznym przedsądowym wezwaniem do wydania dokumentów Stoczni (...) S.A. w całości w terminie nie później niż do dnia 04 października 2013 r., wnosząc jednocześnie o wskazanie przypadających w tym terminie dat, w których możliwe będzie przekazanie dokumentów, ich ilości oraz miejsca ich odbioru. Wskazano, że w przypadku bezskutecznego upływu zakreślonego terminu Stocznia (...) S.A. wystąpi na drogę sądową z roszczeniem o wydanie dokumentów. Jednocześnie wniesiono o wydanie spisu dokumentów w części, w jakiej został on wykonany. W dniu 16 października 2013 r., wobec niedochowania przez (...) Sp. z o.o. terminów przekazania dokumentacji deklarowanych przez D. C. na spotkaniu w dniu 07 lutego 2013 r., Dyrektor Archiwum Państwowego w G. zwrócił się z pismem do D. C., w którym zakwestionował, aby ten miał termin 5 lat na dokonanie archiwizacji dokumentacji kat. A, oraz podkreślił, że Archiwum w dalszym ciągu nie otrzymało pełnej ewidencji przekazanych dokumentów Stoczni (...) S.A. Jednocześnie wezwał go do jak najpilniejszego, najpóźniej w terminie miesięcznym, przekazania kompletnej ewidencji dokumentów, wskazując, że dopiero po zapoznaniu się z nią możliwe będzie podjęcie tematu przekazania pełnej dokumentacji. Z kolei w piśmie z dnia 29 października 2013 r. pełnomocnik Zarządcy Kompensacji J. G. zwrócił się do (...) Sp. z o.o. z powtórным wezwaniem do niezwłocznego wskazania miejsca i daty rozpoczęcia procedury odbioru dokumentacji archiwalnej, nie później niż w terminie 14 dni od otrzymania przedmiotowego pisma, również podkreślając brak wykonania spisu dokumentacji kat. B oraz usługi przygotowania dokumentacji kat. A, a także brak wiedzy na temat ilości i sposobu przechowywania archiwizowanej dokumentacji. Natomiast w piśmie z dnia 03 grudnia 2013 r. Dyrektor Archiwum Państwowego w G. ponownie zwrócił się do D. C. o dostarczenie kompletnej ewidencji całej dokumentacji przejętej do składnicy (...) Sp. z o.o. z terenu Stoczni (...) S.A. w terminie maksymalnie tygodniowym od otrzymania przedmiotowego pisma. W kolejnych pismach z dni 12 i 19 grudnia 2013 r. pełnomocnik Zarządcy Kompensacji J. G. zwrócił się do D. C. o niezwłoczne przekazanie do Archiwum Państwowego w G. kompletnych spisów całej dokumentacji Stoczni (...) S.A. przejętej przez (...) Sp. z o.o. oraz o przygotowanie do kontroli planowanej przez Archiwum Państwowe całości dokumentacji Stoczni (...) S.A.

Wobec braku oczekiwanej odpowiedzi ze strony D. C. pełnomocnik Zarządcy Kompensacji J. G. w piśmie z dnia 11 czerwca 2014 r. ponownie wezwał (...) Sp. z o.o. do niezwłocznego, nie później niż w terminie 3 dni od otrzymania pisma, wyznaczenia ostatecznego, nie później niż 25 czerwca 2014 r., terminu i miejsca odbioru całej dokumentacji kategorii A pozostałej w składnicy (...) Sp. z o.o. w ilości 228,71 mb, ponawiając przedmiotowe wezwania w piśmie z dnia 24 czerwca 2014 r. ze wskazaniem, iż w odpowiedzi na pierwsze pismo zgłoszono jedynie możliwość odbioru 5 mb dokumentacji kat. A pomimo wcześniejszych odmiennych deklaracji. Dodatkowo, wobec wydania prawomocnego wyroku nakazującego opuszczenie i opróżnienie lokalu przy ul. (...) w G. przez (...) Sp. z o.o. w piśmie z dnia 08 lipca 2014 r. Dyrektor Archiwum Państwowego w G. zwrócił się do pełnomocnika Zarządcy Kompensacji o niezwłoczne poinformowanie, gdzie są obecnie przechowywane materiały archiwalne kat. A Stoczni (...) S.A., wskazując na potrzebę przeprowadzenia lustracji w tym zakresie.

W odpowiedzi na opisane wyżej pisma D. C. pismem z dnia 10 lipca 2014 r. poinformował Stocznnię (...) S.A., że odbiór będącej w trakcie opracowywania dokumentacji kat. A będzie możliwy w dniu 05 sierpnia 2014 r. w magazynie w G. przy ul. (...), dodając, że w związku z trwającymi pracami ilość pozostającej do opracowania dokumentacji

sukcesywnie się zmniejsza. W odpowiedzi pełnomocnik Zarządcy Kompensacji w piśmie z dnia 14 lipca 2014 r. oświadczył, że aby nie przeszkadzać w wykonanie deklarowanych w nim prac wstrzymuje się z odbiorem całości dokumentacji kat. A do dnia 18 września 2014 r., zaś bezpośrednio po tej dacie Zarządca Kompensacji dokona odbioru uporządkowanej dokumentacji kat. A wraz ze szczegółowym spisem i ewidencją nieprzekazanej dotąd dokumentacji w ilości 216,51 mb. Dodano, iż przedłużenie to ma na celu jedynie uniemożliwienie D. C. powoływania się w przyszłości na doznanie jakichkolwiek przeszkód ze strony Zarządcy Kompensacji w realizacji powierzonych prac i nie oznacza uznania trafności opinii D. C. o wynikającym z umowy terminie sporządzenia spisu dokumentacji. Ponadto wezwano D. C. do niezwłocznego, nie później niż w terminie 3 dni od otrzymania przedmiotowego pisma, wskazania miejsca przechowywania przedmiotowej dokumentacji. W odpowiedzi z dnia 21 lipca 2014 r. D. C. wskazał, iż dokumentacja ta znajduje się cały czas w tym samym miejscu, podtrzymał termin jej odbioru na 05 sierpnia 2014 r. oraz wskazał, iż prosi o poinformowanie o terminie zwrotnego odbioru tej dokumentacji celem dalszego opracowywania lub wskazania miejsca, gdzie będzie możliwe kontynuowanie prac związanych z porządkowaniem materiałów archiwalnych. Z kolei w odpowiedzi na to pismo pełnomocnik Zarządcy Kompensacji w piśmie z dnia 31 lipca 2014 r. wskazał, iż zaakceptowanie terminu odbioru dokumentacji w dniu 05 sierpnia 2014 r. byłoby możliwe jedynie w razie uprzedniego wykonania usługi uporządkowania i zewidencjonowania całej dokumentacji kat. A, zaś wobec ich niewykonania wyznaczył termin ostatecznego odbioru całości uporządkowanej, zewidencjonowanej i przygotowanej do przekazania do Archiwum Państwowego dokumentacji kat. A w ilości 216,51 mb do dnia 18 września 2014 r.

(...) Sp. z o.o. przygotowało dokumentację do zwrotu na wskazany dzień 05 sierpnia 2014 r., jednak ani w tym terminie, ani w terminie do 18 września 2014 r. Stocznia (...) S.A. nie dokonała odbioru przedmiotowej dokumentacji. W piśmie z dnia 25 września 2014 r. pełnomocnik Zarządcy Kompensacji J. G. wobec upływu drugiego z tych terminów ponownie zwrócił się o niezwłoczne wyznaczenie i wskazanie, nie później niż w terminie 3 dni od dnia otrzymania przedmiotowego pisma, terminu i miejsca dokonania odbioru całej pozostałej dokumentacji kat. A. Już wcześniej, w dniu 01 września 2014 r., Stocznia (...) S.A. zawarła z Zespołem Szkół (...) w G. umowę najmu pomieszczeń z przeznaczeniem na archiwum, w których miały być składowane dokumenty zwrócone z (...) Sp. z o.o., dokonując od września 2014 r. płatności czynszu wynikającego z tej umowy. (...) S.A. odebrała przedmiotową dokumentację kategorii A w całości od (...) Sp. z o.o. w dniu 08 grudnia 2014 r. i odtąd przechowywała ją we wskazanych, wynajętych pomieszczeniach, przy czym jednak to (...) Sp. z o.o. w dalszym ciągu od dnia 15 grudnia 2015 r. przez pewien czas wykonywała usługę porządkowania przedmiotowej dokumentacji celem przekazania jej do Archiwum Państwowego w G., jednakże w okresie od 15 grudnia 2015 r. do 25 stycznia 2016 r. nie zarchiwizowała skutecznie żadnej dokumentacji.

/Dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. C. k. 146-151; zeznania świadka P. W. k. 273-274 akt VI Ds. 56/14, 221-225; zeznania świadka I. S. k. 303-304 akt VI Ds. 56/14, 217-221; zeznania świadka D. D. k. 305-306 akt VI Ds. 56/14, 227-230; zeznania świadka Z. F. (1) k. 231-235; zeznania świadka J. G. k. 176v.-177 v. akt VI Ds. 56/14, 151-158, 211-216; zeznania świadka M. P. k. 235-238; częściowo zeznania świadka J. L. k. 283-289; zeznania świadka I. W. k. 257-259; zeznania świadka P. D. k. 262-263; zeznania świadka J. D. k. 260-262; zeznania świadka A. M. k. 259-260; umowa wstępnej archiwizacji z 06.05.2009 r. k. 47-49 akt VI Ds. 56/14; notatka służbowa z ekspertyzy archiwalnej z 27.05.2009 r. k. 185; protokół końcowy z 27.05.2009 r. k. 50-52 akt VI Ds. 56/14; umowa na wykonanie archiwizacji oraz przechowania dokumentów z 10.06.2009 r. k. 61-64 akt VI Ds. 56/14; faktura VAT nr (...) z 10.06.2009 r. k. 65 akt VI Ds. 56/14; harmonogram prac z 30.06.2009 r. k. 153 akt VI Ds. 65/14; protokół przekazania dokumentacji kat. B z 30.07.2009 r. k. 66 akt VI Ds. 56/14; aneks do umowy z 18.09.2009 r. k. 67-69 akt VI Ds. 56/14; faktura VAT nr (...) z 29.09.2009 r. k. 72-73 akt VI Ds. 56/14; aneksy do umowy nr (...) z załącznikami k. 74-82 akt VI Ds. 56/14; faktury VAT k. 83-97 akt VI Ds. 56/14; protokoły zdawczo-odbiorcze k. 84, 85; pismo Dyrektora Archiwum Państwowego w G. z 25.05.2011 r. k. 186; notatka z ekspertyzy archiwalnej z 12.04.2012 r. k. 71 akt VI Ds. 56/14; pismo Dyrektora Archiwum Państwowego w G. z 12.06.2012 r. k. 207 akt VI Ds. 56/14; pismo pełnomocnika Zarządcy Kompensacji z 19.06.2012 r. k. 210 akt VI Ds. 56/14; wezwanie do wykonania umowy z 17.07.2012 r. k. 212 akt VI Ds. 56/14; oświadczenie o odstąpieniu od umowy z 03.08.2012 r. k. 218 akt VI Ds. 56/14; protokoły oględzin rzeczy k. 668-671, 675-677, 678-682 – we wszystkich przypadkach akt VI Ds. 56/14; fotografia k. 277; notatka służbowa dot. pomiaru dokumentacji k. 98-99 akt VI Ds. 56/14; pismo Dyrektora Archiwum Państwowego w G. z dnia 26.03.2013 r. k. 86-87; ostateczne przedsądowe wezwanie do wydania dokumentów z 25.09.2013 r. k. 325 akt VI Ds. 56/14; pismo

Dyrektora Archiwum Państwowego w G. z 16.10.2013 r. k. 158-159 akt VI Ds. 56/14; pismo pełnomocnika Zarządcy Kompensacji z 29.10.2013 r. k. 244 akt VI Ds. 56/14; pismo Dyrektora Archiwum Państwowego w G. z 03.12.2013 r. k. 160 akt VI Ds. 56/14; pismo pełnomocnika Zarządcy Kompensacji z 12.12.2013 r. k. 248 akt VI Ds. 56/14; pismo pełnomocnika Zarządcy Kompensacji z 19.12.2013 r. k. 250 akt VI Ds. 56/14; pismo pełnomocnika Zarządcy Kompensacji z 11.06.2014 r. k. 424 akt VI Ds. 56/14; pismo pełnomocnika Zarządcy Kompensacji z 24.06.2014 r. k. 426-427 akt VI Ds. 56/14; pismo Dyrektora Archiwum Państwowego w G. z 08.07.2014 r. z załącznikiem k. 431-432 akt VI Ds. 56/14; pismo D. C. z 10.07.2014 r. k. 143; pismo pełnomocnika Zarządcy Kompensacji z 14.07.2014 r. k. 567-568 akt VI Ds. 56/14; pismo D. C. z 21.07.2014 r. k. 144; pismo pełnomocnika Zarządcy Kompensacji z 31.07.2014 r. k. 141-142; pismo pełnomocnika Zarządcy Kompensacji z 25.09.2014 r. k. 137; umowa najmu z 01.09.2014 r. k. 175-177; faktury VAT k. 173-174; notatka z ekspertyzy archiwalnej z 25.01.2016 r. k. 171-172; protokół oględzin rzeczy k. 722-724 akt VI Ds. 56/14/

Oskarżyciel posiłkowy Syndyk Masy Upadłości Stoczni (...) S.A. oskarżył D. C. o to, że:

III. w okresie od 30 lipca 2009 roku w G. i innych nieustalonych miejscach niszczył dokumentację wytworzoną w Stoczni (...) S.A. (dawniej Stoczni im. (...)) kategorii B i BE w ilości co najmniej 1.500 mb, którą nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, na szkodę Stoczni (...) S.A., tj. o przestępstwo z art. 276 kk;

IV. w okresie od września 2013 roku do sierpnia 2014 roku oraz od 19 września 2014 roku do 06 grudnia 2014 roku w G. i innych nieustalonych miejscach ukrywał dokumentację kategorii archiwalnej A, wytworzoną w Stoczni (...) S.A. w ilości 221,47 mb, którą nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, przed uprawnionymi przedstawicielami Stoczni (...) S.A., odmawiając jej wydania, jak również odmawiając wskazania miejsca jej przechowywania, na szkodę Stoczni (...) S.A., tj. o przestępstwo z art. 276 kk.

/Akt oskarżenia k. 21-31/

Oskarżony D. C. jest żonaty, ma dwoje dorosłych dzieci, nie ma nikogo na utrzymaniu. Posiada wykształcenie średnie techniczne, z zawodu jest technikiem mechanikiem budowy maszyn i urządzeń okrętowych, aktualnie prowadzi składnicę akt – archiwum, będąc prezesem zarządu spółki i uzyskując z tego tytułu dochody w kwocie 2.500 zł miesięcznie. Nie posiada majątku. Odnośnie stanu zdrowia wskazuje na przebyte ostre zapalenie trzustki i nerwicę, kilka lat temu leczył się psychiatrycznie w związku z nerwicą, nie leczył się odwykowo, nie deklaruje uzależnień. D. C. nie był uprzednio karany.

/Dowód: dane o oskarżonym k. 69; dane o karalności k. 276/

Oskarżony D. C. przesłuchany podczas rozprawy nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył obszernie wyjaśnienia. Wskazał w nich w szczególności, że nigdy nie niszczył dokumentacji, której okres przechowywania jeszcze nie minął, tak też było w przypadku Stoczni (...), której reprezentantom przekazywał żądane dokumenty, gdy były one potrzebne. Dodał, że działałby na szkodę własnej spółki, gdyby dokumenty, za które może otrzymać jeszcze wynagrodzenie, zniszczył przed czasem. Odnośnie zarzutu niszczenia dokumentów wskazał, iż zarzut ten opiera się na wyniku obmiaru ilości dokumentacji dokonanego w wyniku kontroli Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Archiwum Państwowego w G. oraz przedstawicieli Stoczni, podczas którego były obmierzane i liczone tylko kartony, bez sprawdzania ich zawartości, a karton nie zawsze zawiera taką samą ilość dokumentacji, wszystko zależy od sposobu zapakowania, jak również od archiwizacji, gdyż w jego obowiązku było również zarchiwizowanie i uporządkowanie takiej dokumentacji w sensie takim, żeby ją powyjmować z segregatorów, popakować, powiązać, usunąć kopie lub jakieś inne papiery nie będące dokumentacją. Stwierdził odnośnie niszczenia kopii lub innych papierów, że za to otrzymał wynagrodzenie, czyli de facto nie była to umowa tylko na przechowanie. Podkreślił, że dokumentacja była obmierzana w Stoczni (...), a następnie była pakowana do kartonów transportowych w sposób jak najbardziej ścisły, aby jak najwięcej dokumentacji weszło do jednego kartonu, żeby nie powodować dodatkowych kosztów na transporcie i żeby nie zabierać dodatkowego miejsca w archiwum, zaś podczas obmiaru w jego magazynach w większości liczono kartony i nie sprawdzano, w jaki sposób była dokumentacja zapakowana do kartonów, co miało wpływ na wyniki obmiaru. W kwestii zarzutu ukrywania dokumentacji oskarżony wyjaśnił, że regularnie pełnomocnik

zarządcy kompensacji J. G., jak również inne osoby pracujące u zarządcy kompensacji zwracały się do niego o różne dokumenty i te dokumenty były dostarczane, czasami szybciej, czasami wolniej. Dodał, że w międzyczasie robili również porządkowanie dokumentacji kategorii A w ich magazynach, gdzie co jakiś czas przychodził J. G. z przedstawicielami Archiwum Państwowego na ekspertyzę, dokumentacja kategorii A została zaraz po zabraniu ze Stoczni przewieziona do magazynu na ul. (...) w G. i tam pozostawała do momentu odbioru jej przez Stocznnię, nigdy nie miała miejsca odmowa wstępu Archiwum Państwowego do magazynu, w którym znajdowała się kategoria A, również w tym samym magazynie stała dokumentacja Stoczni kategorii B i pracownicy Archiwum Państwowego, jak i J. G. doskonale o tym wiedzieli, nawet oglądali ją. Podkreślił, że w tym wypadku nie może być mowy o jakimkolwiek ukrywaniu dokumentów, ponieważ nie ma i nie miał żadnego powodu, żeby tak czynić.

Odpowiadając na pytania oskarżony D. C. stwierdził m. in., że nie akceptuje wyników pomiarów, ponieważ nikt nie oglądał zawartości kartonów, kartony zostały tylko policzone i zaglądano tylko do wybiórczych kartonów, ponadto w tym czasie np. dokumentacja techniczna na kalkach w postaci rulonów znajdowała się już na regałach bez kartonów, więc nie wie, w jaki sposób ustalono, jaka była naprawdę ilość w metrach bieżących samej dokumentacji technicznej tylko na kalkach, więc nie można porównywać i rozpatrywać tak samo ilości dokumentów rozpakowanych już na regałach do ilości dokumentów znajdujących się jeszcze w Stoczni i zapakowanych w kartony. Wskazał, że mówiąc o usunięciu kopii i innych niepotrzebnych papierów miał na myśli kopie dokumentów, które były również w oryginale, a także teczki wiązane z gumką, segregatory, drobne kartoniki i inne opakowania, jak również czyste kartki, przekładki plastikowe, koszulki foliowe, które zajmują dużo miejsca. Dodał, że niekiedy żądano od niego wydania dokumentacji już następnego dnia po wpłynięciu odpowiedniego pisma, co było nierealne, zaś w związku z tym, że Stocznia (...) S.A. pozostawała cały czas właścicielem dokumentacji kategorii A i wyrażała taką wolę, byli gotowi przygotować te akta do dyspozycji zarządu, w tym np. informowali, że odbiór opracowywanej dokumentacji kategorii A będzie możliwy w dniu 05 sierpnia 2014 r., jednak Stocznia nie odebrała tego dnia tych dokumentów, odpisali, że nie odbiorą dokumentacji do dnia 18 września 2014 r., że bezpośrednio po tej dacie zarządca kompensacji dokona odbioru przygotowanej dokumentacji, a następnie nikt się nie pojawił, natomiast otrzymał kolejne wezwanie do niezwłocznego wydania dokumentacji i zgłosili się faktycznie po te dokumenty dopiero w dniu 08 grudnia 2014 r., podczas gdy Stocznia mogłaby odebrać te dokumenty już wcześniej, one były przygotowane już na 05 sierpnia 2014 r. Oskarżony wyjaśnił również, że cała dokumentacja kategorii A od samego początku była przechowana przy ul. (...) i nie przypomina sobie, żeby ktokolwiek żądał od niego możliwości sprawdzenia, czy ta dokumentacja jest przechowywana również w innych pomieszczeniach. Oskarżony raz jeszcze zakwestionował wyniki dokonywanych obmiarów ilości dokumentacji z uzasadnieniem jak powyżej. Dodał, że dokumentacja była brana ze Stoczni, była tam obmierzona w obecności pracowników Stoczni i w momencie obmiaru dokumentacji była taka sama ilość, jaka była obmierzona na półkach, z tym że suma długości ilości metrów bieżących kartonów nie była już w tym momencie równa ilości metrów bieżących na półkach, gdyż do kartonów wciskali większą liczbę segregatorów i nie mogła ilość metrów bieżących kartonów zgadzać się z ilością metrów bieżących dokumentacji na półkach. Co do drugiego zarzutu podkreślił, że nie widzi żadnego powodu, dla którego miałby nie wydawać dokumentacji, która była już spakowana w opisanych pudłach, które znajdowały się na paletach i oczekiwały na transport. Dodał, że spisy zostały przekazane w dniu 08 grudnia 2014 r. wraz z dokumentacją i były to spisy sporządzone przez jego firmę, były to spisy zdawczo-odbiorcze dokumentacji tylko dla transportu, a nie spisy wykonywane w sposób przewidziany w załączniku do rozporządzenia.

/Dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. C. k. 146-151/

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu analiza zgromadzonego w sprawie i ujawnionego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego nie pozwala na przypisanie oskarżonemu D. C. popełnienia któregośkolwiek z dwóch czynów zarzucanych mu w akcie oskarżenia, w związku z czym oskarżonego należało uniewinnić od stawianych mu zarzutów.

Przyjmując powyższe stanowisko Sąd oparł się na całokształcie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Dokonując ustaleń faktycznych Sąd opierał się zarówno na wyjaśnieniach oskarżonego D. C., które co do zasady uznał za wiarygodne, jak i na zeznaniach świadków, które ze wskazanymi dalej drobnymi wyjątkami uznał za wiarygodne,

były one bowiem co do zasady jasne, logiczne, w przypadku świadków zeznających więcej niż jeden raz konsekwentne, a także korespondowały wzajemnie ze sobą oraz z innymi dowodami. Warto przy tym dodać, iż część świadków została przesłuchana dopiero na rozprawie i w związku z tym nie podawali już oni szczegółów zdarzeń, a jedynie ogólny ich zarys, co można jednak zrozumieć z uwagi na upływ czasu i zacierającą się w związku z tym pamięć świadków co do szczegółów zdarzeń. Ta ostatnia uwaga dotyczy także złożonych na rozprawie zeznań świadków przesłuchanych więcej niż jeden raz, tj. J. G. i pracowników Archiwum Państwowego w G..

Sąd opierał się także na dowodach dokumentarnych, którym ze wskazanego na końcu poprzedniego akapitu względu należy przyznać tym większą wagę, albowiem zdaniem Sądu stosunkowo precyzyjnie oddają one przebieg wydarzeń ujętych przez Sąd w ustalonym stanie faktycznym. Dokumenty te nie pozwalają wprowadzić na poczynienie ustaleń w pewnych kwestiach, także o istotnym znaczeniu dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, a po części – zwłaszcza dokumenty w postaci korespondencji między różnymi podmiotami – obarczone są w pewnym zakresie subiektywnym charakterem stwierdzeń podawanych w ich treści, niemniej jednak miały one istotne znaczenie dla dokonania ustaleń faktycznych i w konsekwencji także dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. W tym miejscu należy nadmienić, że Sąd uznał wszystkie przedmiotowe dokumenty za pełnowartościowy materiał dowodowy, albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby w stosownej formie, zaś ich autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron i nie budzi również wątpliwości Sądu. Jeżeli natomiast chodzi o treść przedmiotowych dokumentów, to poza wspomnianym wyżej zastrzeżeniem zwrócić należy uwagę również na dokumenty w postaci protokołów oględzin rzeczy oraz ekspertyzy archiwalne, na podstawie których możliwe było poczynienie pewnych ustaleń m. in. co do ilości dokumentów znajdujących się w pomieszczeniach firmy (...) Sp. z o.o., jednakże ze wskazanych dalej względów, zdaniem Sądu trafnie podkreślanych przez oskarżonego, były to ustalenia nieprecyzyjne i nie pozwalające na jednoznaczne określenie ilości i rodzaju przechowywanych w tych pomieszczeniach dokumentów Stoczni (...) S.A. Poza wspomnianymi kwestiami dowody dokumentarne nie budziły istotniejszych wątpliwości Sądu co do ich treści.

Przechodząc do przedstawienia, dlaczego Sąd na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego i wynikających z tego materiału ustaleń faktycznych uznał, że brak jest podstaw do przypisania oskarżonemu D. C. popełnienia zarzucanych mu w akcie oskarżenia czynów, należy w pierwszej kolejności rozważyć szczególny charakter występkę zarzucanego w obu zarzutach oskarżonemu.

Występkę kwalifikowaną z art. 276 kk dopuszcza się osoba, która niszczy, uszkadza, czyni bezużytecznym, ukrywa lub usuwa dokument, którym nie ma prawa wyłącznie rozporządzać. W niniejszej sprawie działanie sprawcy oskarżonego miało dotyczyć w pierwszym przypadku dokumentacji wytworzonej w Stoczni (...) S.A. kategorii archiwalnych B i BE w ilości co najmniej 1.500 mb i polegać na jej niszczeniu, a w drugim przypadku dokumentacji kategorii archiwalnej A wytworzonej w Stoczni (...) S.A. w ilości 221,47 mb i miało polegać na jej ukrywaniu przed uprawnionymi przedstawicielami Stoczni (...) S.A., w szczególności poprzez odmawianie jej wydania, jak również odmawianie wskazania miejsca jej przechowywania. Już w tym miejscu należy zaznaczyć, iż w przypadku obu zarzutów nie określono konkretnie dokumentów, jakie miały być przedmiotem przestępczych działań oskarżonego, opisując je zbiorczo i ogólnie. Ma to natomiast o tyle istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, że przedmiotem czynności sprawczych określonych w art. 276 kk może być jedynie dokument w rozumieniu art. 115 § 14 kk, zgodnie z którym dokumentem jest każdy przedmiot lub inny zapisany nośnik informacji, z którym jest związane określone prawo, albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne. Brak precyzyjnego określenia przez oskarżyciela posiłkowego charakteru przedmiotów ujętych w obu zarzutach, w ocenie Sądu niemożliwy do jednoznacznego usunięcia na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, już sam w sobie stanowi poważną przesłankę do podważenia zasadności obu zarzutów objętych aktem oskarżenia, zwłaszcza pierwszego z nich, albowiem oskarżyciel nie był w stanie wskazać, jakie dokładnie przedmioty mające stanowić dokumenty zostały nim objęte i nie wynika to również z żadnego dowodu. Po części brak ten dotyczy również zarzutu z punktu II aktu oskarżenia. W konsekwencji w ocenie Sądu brak jest podstaw do jednoznacznego ustalenia, aby objęte tymi zarzutami przedmioty stanowiły dokumenty we wskazanym wyżej rozumieniu.

Ponadto, jeszcze przed omówieniem poszczególnych dowodów, wskazać należy, odnosząc się na wstępie do zarzutu z punktu I aktu oskarżenia, iż przez niszczenie dokumentu należy rozumieć spowodowanie, iż przestanie on istnieć w całości, co dotyczy z reguły nośnika, na którym zawarta jest treść przedmiotowego dokumentu. W ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy nie dał podstaw do stwierdzenia, aby D. C. (w szczególności osobiście) zniszczył jakiegokolwiek dokumenty określone w art. 115 § 14 kk we wskazanym wyżej rozumieniu. Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, iż omawiany zarzut jest wynikiem przede wszystkim stwierdzenia już w czasie obowiązywania umowy na wykonanie archiwizacji i przechowania dokumentów, że w pomieszczeniach (...) Sp. z o.o. znajdowała się mniejsza ilość dokumentów niż objęte wcześniej przedmiotową umową, co (pomijając nawet wątpliwości dotyczące pewności takiego ustalenia, o których będzie jeszcze dalej mowa) jest jednak zdaniem Sądu niewystarczające do stwierdzenia, aby ewentualne brakujące dokumenty zostały zniszczone, a przy okazji, jak już wspomniano, stanowiły one dokumenty w rozumieniu art. 115 § 14 kk.

W przypadku drugiego zarzutu stwierdzić należy, iż czynność sprawcza, stosownie do treści zarzutu, miała polegać na ukrywaniu dokumentów. Ukrywanie dokumentu polega na spowodowaniu, iż przedmiot lub zapis dokumentu jest schowany, tj. umieszczony w miejscu niewidocznym lub zamkniętym dla osób uprawnionych. Znamię „ukrywa” odnosi się także do bezprawnego nieujawnienia rzeczy lub nieudostępnienia jej dla osoby uprawnionej, chodzi tutaj o wywołanie stanu, w którym dokument staje się niedostępny dla osoby uprawnionej. W szczególności zaprzeczenie posiadania dokumentu i przetrzymywanie oraz niewydanie go, mimo żądania osoby uprawnionej, stanowi ukrywanie dokumentu w rozumieniu art. 276 kk (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09 sierpnia 2000 r., sygn. akt V KKN 208/00, OSNKW 2000/9-20/84). Przy ukryciu dokumentu w rozumieniu omawianego przepisu wystarcza bierność sprawcy polegająca na odmowie przekazania, zwrotu dokumentu, chociażby ten trafił do sprawcy w sposób legalny albo przypadkowy. Natomiast w ocenie Sądu, w świetle materiału dowodowego, po pierwsze nie sposób precyzyjnie i pewnie ustalić, jakie to konkretnie dokumenty miał ukrywać D. C., po drugie, czy stanowiły one dokumenty we wspomnianym wyżej rozumieniu, a po trzecie, że zamiarem oskarżonego było ukrycie ich we wskazanym wyżej rozumieniu, a nie że niewydanie ich na ogólne żądanie przedstawicieli Stoczni (...) S.A. było wynikiem niemożności prawidłowego wykonania przez firmę oskarżonego zleconych mu w ramach umowy czynności.

To ostatnie stwierdzenie ma o tyle istotne znaczenie, że przestępstwo określone w art. 276 kk może zostać popełnione jedynie umyślnie i sprawca tego czynu musi mieć świadomość oddziaływania na dokument, którym nie ma prawa wyłącznie rozporządzać, oraz jednocześnie wolę takiego działania, które faktycznie skutkuje realizacją któregoś z znamion sprawczych tego czynu.

Po rozpatrzeniu całokształtu zgromadzonego w toku niniejszego postępowania materiału dowodowego Sąd uznał, iż jest on niewystarczający do dokonania jednoznacznego i pozbawionego wątpliwości przypisania oskarżonemu D. C. popełnienia któregoś z zarzucanych mu czynów. Nie pozwala bowiem na to żaden ze zgromadzonych dowodów, a te z nich, które chociaż po części obciążają oskarżonego, opierają się w większości na domysłach i przypuszczeniach.

Przechodząc do bliższego omówienia poszczególnych dowodów przede wszystkim wskazać należy, iż w toku postępowania zgromadzono znaczną liczbę dowodów, zarówno osobowych, jak i dokumentarnych. W ocenie Sądu dla zachowania czytelności dalszych wywodów, przy uwzględnieniu wynikającego obecnie z ustawy postulatu zwięzłości uzasadnienia, niezasadnym byłoby szczegółowe omawianie każdego z nich. W konsekwencji Sąd w dalszych rozważaniach skoncentruje się na najistotniejszych w kontekście treści postawionych zarzutów okolicznościach wynikających z przedmiotowych dowodów.

W pierwszej kolejności warto odnieść się do dowodów dokumentarnych, którym ze wskazanych już względów należało przypisać istotną wagę przy rozstrzyganiu niniejszej sprawy, aczkolwiek żaden z nich zdaniem Sądu nie pozwalał na jednoznaczne stwierdzenie zasadności postawionych oskarżonemu zarzutów.

Dowody w postaci umowy wstępnej archiwizacji z dnia 06.05.2009 r. (k. 47-49 akt VI Ds. 56/14), notatki służbowej z ekspertyzy archiwalnej z dnia 27.05.2009 r. (k. 185) i protokołu końcowego z dnia 27.05.2009 r. (k. 50-52 akt VI Ds. 56/14) posłużyły do poczynienia ustaleń związanych z pierwszą, wstępną umową zawartą między Zarządcą

Kompensacji a (...) Sp. z o.o. W świetle przedmiotowych dowodów firma kierowana przez oskarżonego D. C. już na tym etapie miała dokonać klasyfikacji i kwalifikacji akt Stoczni (...) S.A., obmiarów poszczególnych kategorii akt oraz wyodrębnienia dokumentacji kat. A podlegającej następnie przekazaniu do Archiwum Państwowego, przy czym przy wstępnych ustaleniach w tym zakresie uczestniczyli już także przedstawiciele tego ostatniego. Już wówczas w protokole końcowym wskazano, iż część dokumentacji wydzielonej jako dokumentacja kat. A została już przygotowana do przekazania do Archiwum Państwowego w G. wraz ze spisami zdawczo-odbiorczymi (co w kontekście dalszych wydarzeń budzi wątpliwości), zaś pozostała część będzie wymagała dalszych czynności. W przedmiotowym protokole wskazano na łączną ilość 5899 mb dokumentacji przeznaczonej do dalszej archiwizacji, w tym na szacunkową ilość 176 mb dokumentów kat. A.

Kolejna grupa dowodów miała znaczenie już dla ustaleń dotyczących zapisów zawartej następnie pomiędzy tymi samymi podmiotami umowy na wykonanie archiwizacji oraz przechowania dokumentów z dnia 10 czerwca 2009 r. Dokumentami tymi były sama umowa na wykonanie archiwizacji oraz przechowania dokumentów z dnia 10.06.2009 r. (k. 61-64 akt VI Ds. 56/14), faktura VAT nr (...) z dnia 10.06.2009 r. (k. 65 akt VI Ds. 56/14), harmonogram prac z dnia 30.06.2009 r. (k. 153 akt VI Ds. 65/14), protokół przekazania dokumentacji kat. B z dnia 30.07.2009 r. (k. 66 akt VI Ds. 56/14), aneks do umowy z dnia 18.09.2009 r. (k. 67-69 akt VI Ds. 56/14), faktura VAT nr (...) z dnia 29.09.2009 r. (k. 72-73 akt VI Ds. 56/14), aneksy do umowy nr (...) z załącznikami (k. 74-82 akt VI Ds. 56/14) i faktury VAT (k. 83-97 akt VI Ds. 56/14). W świetle zapisów przedmiotowej umowy firma kierowana przez D. C. przejęła na przechowanie dokumentację zlecającego, przy czym wydzielone akta kat. A miały zostać przewiezione i przekazane do Archiwum Państwowego w G., zaś w razie potrzeby zdeponowania nieprzekazanych akt kat. A na czas określony pomiędzy stronami umowy miała zostać sporządzona oddzielna umowa depozytu, w której w porozumieniu z Archiwum Państwowym w G. miały zostać określone warunki oraz zakres prac (umowa taka ostatecznie nie została zawarta, jednakże zbliżone do niej kwestie zostały uregulowane w pierwszym aneksie do umowy z dnia 10 czerwca 2009 r.). (...) Sp. z o.o. zgodnie z umową przejęła na siebie obowiązki w zakresie wykonywania czynności związanych z obsługą archiwum zlecającego, a w szczególności udostępnianie i przekazywanie przechowywanej dokumentacji na żądanie stosownych organów i zlecającego oraz okresowe brakowanie dokumentacji przeterminowanej, zaś z całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że wykonanie tych obowiązków budziło poważne wątpliwości co do jego prawidłowości, co nie jest jednak tożsame z zasadnością zarzutów postawionych D. C. w niniejszej sprawie. Warto dodać, iż z omawianej grupy dowodów wynika, że już wówczas, z uwagi na charakter i ilość dokumentacji kat. A, przewidywano problemy w jej niezwłocznym opisaniu i przekazaniu do Archiwum Państwowego i co do części dokumentacji jako przewidywane terminy sporządzenia samych wpisów wskazano daty 30 lipca 2009 r. i 31 grudnia 2012 r., które ostatecznie i tak nie zostały zachowane. Warto przy tym zauważyć, że z dokumentu w postaci protokołu przekazania dokumentacji kat. B z dnia 30.07.2009 r. (k. 66 akt VI Ds. 56/14) wynika, że część dokumentacji finansowo-księgowej i kadrowo-płacowej z lat 2004-2009 pozostała udostępniona do dyspozycji Stoczni (...) S.A. i faktycznie nie została przekazana (...) Sp. z o.o., co pośrednio potwierdza jedno z tłumaczeń oskarżonego co do stwierdzonych później różnic w ogólnej ilości dokumentacji przekazanej do archiwizacji i przechowania.

Z kolei odnosząc się do pierwszego aneksu do umowy, zawartego w dniu 18 września 2009 r. i istotnego w kontekście przedmiotu sprawy, albowiem dotyczył on dokumentacji kat. A, na jego mocy (...) Sp. z o.o. przejęła na czasowe przechowanie dokumentację kat. A Stoczni (...) S.A. w celu wykonania szczegółowego opracowania, w tym przygotowania jej do przekazania do Archiwum Państwowego w G. i przekazania do tego Archiwum w terminach uzgodnionych ze zlecającym (w aneksie dokładnie określono sposób uporządkowania tej dokumentacji). Całokształt zgromadzonego materiału dowodowego pozwala na stwierdzenie, iż (...) Sp. z o.o. miała następnie poważne problemy z realizacją obowiązków przyjętych na mocy omawianego aneksu i przygotowanie i przekazanie dokumentacji do Archiwum Państwowego w G. następowało w niewielkich ilościach i w terminach niesatysfakcjonujących zarówno drugą stronę umowy, jak i samo Archiwum Państwowe. Z drugiej jednak strony, co warte podkreślenia, w aneksie tym nie określono terminu przechowania przedmiotowej dokumentacji przed jej przekazaniem do Archiwum Państwowego, a jedynie określając koszty usługi wskazano na okres 5 lat przechowywania dokumentacji, co mogłoby wskazywać, iż strony wstępnie dopuszczały taki okres, na co później powoływał się oskarżony. W ocenie Sądu trudno jednoznacznie zanegować zasadność takiego stanowiska i nawet treść korespondencji wysyłanej przez Zarządcę

Kompensacji w 2014 r., na krótko przed upływem 5 lat od podpisania omawianego aneksu, może wskazywać, iż miał on w tym zakresie pewne wątpliwości i nie dążył do tego, by (...) Sp. z o.o. zwróciła dokumentację tuż przed upływem przedmiotowego terminu, tak jakby obawiając się roszczeń z jej strony z tego tytułu, a ostateczny termin zwrotu dokumentacji określił na datę po 18 września 2014 r., a więc już po upływie przedmiotowego pięcioletniego terminu. Podkreślić należy przy tym, że w aneksie łączną ilość dokumentacji kat. A oznaczono ostatecznie na 379 mb i w świetle treści aktu oskarżenia to właśnie ta ilość była podstawą dalszych wyliczeń przy formułowaniu zarzutu z punktu II aktu oskarżenia.

Kolejne dokumenty, w postaci w szczególności różnego rodzaju korespondencji pomiędzy Zarządcą Kompensacji, (...) Sp. z o.o. a Archiwum Państwowym w G., stanowiły podstawę poczynienia dalszych ustaleń dotyczących wykonania wskazanej wyżej umowy, problemów wynikających na tym tle i wskazujących na trudności (...) Sp. z o.o. w realizacji przyjętych na siebie zobowiązań, a także stanowisk wymienionych podmiotów z tym związanych i ich roszczeń wobec pozostałych podmiotów. W szczególności Archiwum Państwowe w G. naciskało na Zarządcę Kompensacji o przekazanie dokumentacji kat. A, a wobec braku spisów także o przeprowadzenie czynności weryfikujących, ile dokładnie dokumentów kat. A znajduje się w przekazanej (...) Sp. z o.o. dokumentacji, co pośrednio wpływało na żądania dotyczące całości przekazanej dokumentacji. Do omawianej grupy dokumentów należą protokoły zdawczo-odbiorcze (k. 84, 85), pisma Dyrektora Archiwum Państwowego w G. (k. 186, k. 207 akt VI Ds. 56/14, k. 86-87, k. 158-159 akt VI Ds. 56/14, k. 160 akt VI Ds. 56/14, k. 431-432 akt VI Ds. 56/14), pisma Zarządcy Kompensacji (k. 210 akt VI Ds. 56/14, k. 212 akt VI Ds. 56/14, k. 218 akt VI Ds. 56/14, k. 325 akt VI Ds. 56/14, k. 244 akt VI Ds. 56/14, k. 248 akt VI Ds. 56/14, k. 250 akt VI Ds. 56/14, k. 424 akt VI Ds. 56/14, k. 426-427 akt VI Ds. 56/14, k. 567-568 akt VI Ds. 56/14, k. 141-142, k. 137), pisma oskarżonego D. C. (k. 143, 144), notatki z ekspertyz archiwalnych (k. 71 akt VI Ds. 56/14, k. 171-172), protokoły oględzin rzeczy (k. 668-671, 675-677, 678-682 – we wszystkich przypadkach akt VI Ds. 56/14) i związana z nimi fotografia (k. 277), notatka służbowa dot. pomiaru dokumentacji (k. 98-99 akt VI Ds. 56/14) czy wreszcie umowa najmu (k. 175-177) i powiązane z nią faktury VAT (k. 173-174).

Z ostatniej grupy dowodów wynika szereg okoliczności o istotnym znaczeniu dla rozstrzygnięcia sprawy. W szczególności z notatki z ekspertyzy archiwalnej z dnia 12 kwietnia 2012 r. wynika, że w dniu tym pracownicy Archiwum Państwowego w G. dokonali ekspertyzy archiwalnej w pomieszczeniach (...) Sp. z o.o. znajdujących się przy ul. (...) w G., zaś do tego dnia do Archiwum Państwowego w G. zostało przekazanych jedynie 57,50 mb dokumentacji kat. A, podczas gdy Zarządca Kompensacji stał na stanowisku, iż wcześniej przekazano do (...) Sp. z o.o. na przechowanie 555 mb takiej dokumentacji (to ostatnie budzi wątpliwości w kontekście wynikającego z wcześniej omówionych dowodów oznaczenia tej ilości na 379 mb). W trakcie przedmiotowej czynności pracownicy Archiwum Państwowego w G. ocenili ilość znajdującej się w okazanych im pomieszczeniach dokumentacji oznaczonej jako dokumentacja kat. A na około 45 mb, jednakże zarówno z przedmiotowej notatki, jak i z zeznań świadków wynika, że pomiary zostały przeprowadzone w przybliżeniu, poprzez przeliczenie ilości kartonów z dokumentacją, zajrzenie tylko do niektórych z nich i dokonanie przeliczenia przy przyjęciu, że wszystkie kartony są zapełnione, tak więc uzyskany wynik z pewnością nie ma charakteru pewnego. Budziło to w tamtym momencie wątpliwości co do losów pozostałej części przekazanej dokumentacji kat. A, jednak zdaniem Sądu nie świadczyło to jeszcze, ze wskazanych dalej względów, o popełnieniu przestępstwa przez oskarżonego, polegającego na ukryciu pozostałej części dokumentacji. Już w tym miejscu warto zaznaczyć, iż brak okazania tejże dokumentacji mógł wynikać, i w ocenie Sądu tak najpewniej było, z niewykonania przez (...) Sp. z o.o. zleconych jej czynności mających dotyczyć przekazanej dokumentacji i niemożności jej należytego wyodrębnienia z całości dokumentów, tym bardziej, że jak już wskazano firma ta przyjęła wygodną dla siebie wersję, iż ma 5 lat od podpisania stosownego aneksu na wykonanie tych czynności.

Podobnie należy ocenić okoliczności wynikające z dokumentów dotyczących czynności podjętych w sierpniu 2012 r. W trakcie przeprowadzonych wówczas czynności oględzin w pomieszczeniach (...) Sp. z o.o. – w pomieszczeniu przy ul. (...) w G. ujawniono łącznie 888,26 mb dokumentów Stoczni (...) S.A., w tym 35,43 mb dokumentacji fotograficznej kat. A oraz 41,60 mb dokumentacji opisanej jako kat. A (do rozpoznania), w pomieszczeniu w P. ujawniono 55 mb dokumentacji technicznej nie stanowiącej kat. A, zaś w magazynie w B. łącznie 3.606,81 mb dokumentacji Stoczni (...) S.A. Łącznie w trakcie przedmiotowych czynności stwierdzono więc przechowywanie dokumentacji Stoczni

(...) S.A. w ilości 4.550,07 mb (nieco odmiennie na 4.548,26 mb ilość tę oznaczono w notatce służbowej z 22 sierpnia 2012 r., jednakże było to zapewne wynikiem omyłki rachunkowej). Wyniki tych pomiarów stały się podstawą sformułowania zarzutu objętego punktem I aktu oskarżenia złożonego w niniejszej sprawie przy porównaniu ich do łącznej ilości przekazanej do (...) Sp. z o.o. w świetle umowy dokumentacji (5899 mb), jednak ze wskazanych dalej kilku względów różnicy pomiędzy tymi ilościami nie można zdaniem Sądu jednoznacznie tłumaczyć zniszczeniem jakichkolwiek dokumentów w rozumieniu art. 115 § 14 kk i wniosek taki stanowi jedynie hipotezę niemożliwą do pewnego potwierdzenia. Dodać należy, iż także w przypadku pomiarów z sierpnia 2012 r. miały one, zarówno w świetle treści omawianych dokumentów, jak i zeznań świadków, charakter przybliżony i trudno uznać ich wyniki za jednoznaczne z uwagi na przyjęty system pomiarów, na co zwracał uwagę oskarżony.

Znaczna część pozostałych z omawianych dowodów dokumentarnych potwierdza, iż Zarządca Kompensacji, a rzadziej Dyrektor Archiwum Państwowego, zwracali się w omawianym okresie do D. C. jako przedstawiciela (...) Sp. z o.o. z szeregiem roszczeń dotyczących przekazanej dokumentacji. W szczególności Zarządca Kompensacji pismem z dnia 19 czerwca 2012 r. zwrócił się z prośbą o podjęcie pilnych działań związanych z przekazaniem do Archiwum Państwowego w G. zgromadzonej dokumentacji kat. A znajdującej się w pomieszczeniach (...) Sp. z o.o., pismem z dnia 17 lipca 2012 r. wezwał (...) Sp. z o.o. do uporządkowania i przedstawienia katalogu przekazanych akt w formie papierowej i elektronicznej oraz uporządkowania i przedstawienia katalogu pozostałych (na tamten moment) 321,5 mb materiałów kat. A oraz ich dostarczenia do Archiwum Państwowego w G. w terminie 7 dni od dnia otrzymania przedmiotowej pisma. Pismem z dnia 03 sierpnia 2012 r. złożył pisemne oświadczenie o odstąpieniu od umowy o archiwizację akt, dodatkowo wzywając firmę oskarżonego do kontaktu w celu ustalenia terminu zwrotu akt i pobranego wynagrodzenia. Z całokształtu materiału dowodowego wynika, że oskarżony na przedmiotowe pisma reagował w ograniczonym zakresie, przekazując niewielkie ilości dokumentacji kat. A i nie dokonując spisów pozostałej jej części (a także dokumentacji kat. B), czy też deklarując kolejne terminy zwrotu dokumentacji, np. na spotkaniu w dniu 07 lutego 2013 r., których jednak następnie nie dotrzymywał. Okoliczności te potwierdzają problemy (...) Sp. z o.o. z prawidłowym wykonaniem przyjętych na siebie zobowiązań, są jednak zdaniem Sądu niewystarczające do stwierdzenia, iż oskarżony dopuścił się zarzucanych mu przestępstw.

Podobnie należy ocenić okoliczności wynikające z kolejnych pism. W szczególności Zarządca Kompensacji pismem z dnia 25 września 2013 r. zwrócił się do (...) Sp. z o.o. w G. z ostatecznym przedsądowym wezwaniem do wydania dokumentów Stoczni (...) S.A. w całości w terminie nie później niż do dnia 04 października 2013 r., wnosząc jednocześnie o wskazanie przypadających w tym terminie dat, w których możliwe będzie przekazanie dokumentów, ich ilości oraz miejsca ich odbioru, a także o wydanie spisu dokumentów w części, w jakiej został on wykonany. W międzyczasie pismem z dnia 16 października 2013 r. Dyrektor Archiwum Państwowego w G. zwrócił się do D. C. o jak najpilniejsze, najpóźniej w terminie miesięcznym, przekazanie kompletnej ewidencji dokumentów, wskazując, że dopiero po zapoznaniu się z nią możliwe będzie podjęcie tematu przekazania pełnej dokumentacji (zbliżone pismo zostało ponowione w dniu 03 grudnia 2013 r.). Zarządca Kompensacji pismem z dnia 29 października 2013 r. zwrócił się do (...) Sp. z o.o. z powtórным wezwaniem do niezwłocznego wskazania miejsca i daty rozpoczęcia procedury odbioru dokumentacji archiwalnej, nie później niż w terminie 14 dni od otrzymania przedmiotowego pisma, również podkreślając brak wykonania spisu dokumentacji kat. B oraz usługi przygotowania dokumentacji kat. A, zaś kolejnych pismach z dni 12 i 19 grudnia 2013 r. zwrócił się o niezwłoczne przekazanie do Archiwum Państwowego w G. kompletnych spisów całej dokumentacji Stoczni (...) S.A. przejętej przez (...) Sp. z o.o. oraz o przygotowanie do kontroli planowanej przez Archiwum Państwowe całości dokumentacji Stoczni (...) S.A. Następnie w piśmie z dnia 11 czerwca 2014 r. ponownie wezwał (...) Sp. z o.o. do niezwłocznego, nie później niż w terminie 3 dni od otrzymania pisma, wyznaczenia ostatecznego, nie później niż do dnia 25 czerwca 2014 r., terminu i miejsca odbioru całej dokumentacji kategorii A pozostałej w składnicy (...) Sp. z o.o. w ilości 228,71 mb, ponawiając przedmiotowe wezwania w piśmie z dnia 24 czerwca 2014 r.

W aktach sprawy brak, poza wyjątkami z późniejszego okresu, odpowiedzi D. C. na przedmiotowe pisma, pomimo że z treści niektórych z nich wynika, że były one w pewnym zakresie udzielane. Niewątpliwie, w świetle całokształtu materiału dowodowego, D. C. i kierowana przez niego firma żądane od nich działania podejmowali jedynie w

niewielkim zakresie (stopniowe przekazywanie niewielkich ilości dokumentacji kat. A) lub w ogóle (sporządzenie spisów pozostałej dokumentacji). Z pisma D. C. z dnia 10 lipca 2014 r. wynika, że poinformował on Stocznię (...) S.A., iż odbiór będącej w trakcie opracowywania dokumentacji kat. A będzie możliwy w dniu 05 sierpnia 2014 r. w magazynie w G. przy ul. (...). W odpowiedzi pełnomocnik Zarządcy Kompensacji w piśmie z dnia 14 lipca 2014 r. oświadczył, że aby nie przeszkadzać w wykonaniu deklarowanych w nim prac wstrzymuje się z odbiorem całości dokumentacji kat. A do dnia 18 września 2014 r., zaś bezpośrednio po tej dacie Zarządca Kompensacji dokona odbioru uporządkowanej dokumentacji kat. A wraz ze szczegółowym spisem i ewidencją nieprzekazanej dotąd dokumentacji w ilości 216,51 mb. To właśnie te i następne pisma są zdaniem Sądu przejawem wspomnianych już wątpliwości Zarządcy Kompensacji co do terminu, w jakim (...) Sp. z o.o. mogła dokonać zleconych jej czynności dotyczących dokumentacji kat. A, nawet jeżeli w treści tego samego pisma Zarządca Kompensacji wskazywał, że przedmiotowe przedłużenie terminu ma na celu jedynie uniemożliwienie D. C. powoływania się w przyszłości na doznanie jakichkolwiek przeszkód ze strony Zarządcy Kompensacji w realizacji powierzonych prac i nie oznacza uznania trafności opinii D. C. o wynikającym z umowy terminie sporządzenia spisu dokumentacji. Ponadto wezwano D. C. do niezwłocznego wskazania miejsca przechowywania przedmiotowej dokumentacji (zapewne z powodu wcześniejszych wątpliwości Dyrektora Archiwum Państwowego w G. w związku z wyrokiem nakazującym opuszczenie pomieszczeń przy ul. (...) w G. przez firmę oskarżonego). W odpowiedzi z dnia 21 lipca 2014 r. D. C. wskazał, iż dokumentacja ta znajduje się cały czas w tym samym miejscu i podtrzymał termin jej odbioru na 05 sierpnia 2014 r., jednocześnie wskazując na wolę dalszego wykonywania czynności archiwizacyjnych wobec przedmiotowej dokumentacji. W odpowiedzi na to pismo pełnomocnik Zarządcy Kompensacji w piśmie z dnia 31 lipca 2014 r. wyznaczył termin ostatecznego odbioru całości uporządkowanej, zewidencjonowanej i przygotowanej do przekazania do Archiwum Państwowego dokumentacji kat. A w ilości 216,51 mb (malala ona stopniowo w związku z przekazywaniem niewielkich ilości dokumentacji przez (...) Sp. z o.o.) do dnia 18 września 2014 r. Z omawianych dowodów wynika, że z nieznanymi do końca powodów Stoczni (...) S.A. po tym terminie nie odebrała jednak od razu dokumentacji (przed 18 września 2014 r. nie uczyniła tego zapewne z uwagi na wspomniane wątpliwości co do terminu realizacji umowy) i po przesłaniu jeszcze jednego wezwania Zarządcy Kompensacji z dnia 25 września 2014 r. odebrała dokumentację kategorii A w całości od (...) Sp. z o.o. dopiero w dniu 08 grudnia 2014 r. i odtąd przechowywała ją w wynajętych przez siebie pomieszczeniach.

Również analiza treści zeznań świadków nie daje wystarczających podstaw do potwierdzenia zarzutów postawionych oskarżonemu D. C. w niniejszej sprawie.

Z oczywistych względów z ostrożnością należało oceniać zeznania świadków powiązanych z firmą oskarżonego, tj. I. W., P. D., J. D. i A. M., albowiem jako osoby powiązane z oskarżonym zawodowo, a w przypadku I. W. także osobiście (świadek jest żoną oskarżonego) osoby te miały potencjalny interes w podawaniu okoliczności korzystnych dla oskarżonego nawet wówczas, jeżeli nie byłyby one zgodne ze stanem rzeczywistym. Analiza zeznań tych świadków nie daje jednak zdaniem Sądu wystarczających podstaw do zakwestionowania ich wiarygodności, albowiem nie stoją one w sprzeczności z innymi dowodami. Żaden z tych świadków nie potwierdził przy tym jakichkolwiek okoliczności mogących wskazywać na zasadność zarzutów postawionych oskarżonemu w niniejszej sprawie.

Świadek I. W. zaprzeczyła, aby doszło do niszczenia albo ukrywania dokumentów przez (...) Sp. z o.o. Potwierdziła okoliczności wynikające z innych dowodów, że na żądanie konkretne dokumenty były wydawane, zaś część dokumentacji pozostała na terenie Stoczni (...) S.A. z uwagi na zakaz ich wydania przez J. L.. Dodała, że początkowo nie było zastrzeżeń co do tempa prac i pojawiły się one dopiero po przyjeździe J. L.. Nie kwestionowała prawa Stoczni (...) S.A. do żądania zwrotu dokumentacji, dodając jednak, że po jej przygotowaniu została ona odebrana dopiero po kilku miesiącach. Wskazała również, w zakresie dokumentacji kat. B, na możliwość zmniejszenia się jej ilości poprzez wyrzucenie opakowań czy dubletów.

Świadek P. D. opisał przede wszystkim czynności związane z przygotowaniem i pakowaniem dokumentacji na terenie Stoczni (...) S.A., w których uczestniczył. Potwierdził okoliczność podawaną przez oskarżonego, iż dokumentacja ta była pakowana tak, by jak najwięcej dokumentów zmieściło się w kartonie. Co do późniejszych wydarzeń wskazał, że

dokumentacja była porządkowana i mogła wtedy zajmować mniej miejsca, zaś na żądanie Stoczni (...) S.A. dokumenty były wydawane i były tylko sporadyczne sytuacje, gdy nie można było znaleźć żądanej dokumentacji.

Świadek J. D. zeznała przede wszystkim na okoliczność obmiarów dokumentacji dokonywanych początkowo na terenie Stoczni (...) S.A., wskazując, że w dalszych czynnościach nie brała już bezpośredniego udziału. Wskazała, że wszystkie dokumenty były obmierzone w systemie bibliotecznym przy udziale pracownika Stoczni, zaś następnie pakowane do kartonów tak, aby zmieściło się ich jak najwięcej. Zaprzeczyła, aby w świetle jej wiedzy przekazana dokumentacja była następnie niszczone lub ukrywana, wskazując, że na żądanie Stoczni (...) S.A. były przekazywane stosowne dokumenty.

Świadek A. M. zeznał, iż w ramach (...) Sp. z o.o. zajmuje się m. in. niszczeniem dokumentów i nie niszczył żadnych dokumentów Stoczni (...) S.A. i nie dostawał polecenia ich zniszczenia, natomiast widział te dokumenty w magazynach firmy. Podał również ogólne okoliczności dotyczące pakowania przedmiotowej dokumentacji na terenie Stoczni (...) S.A., w czym uczestniczył.

Kolejną grupę świadków stanowią pracownicy Archiwum Państwowego w G. – Dyrektor tego Archiwum P. W. oraz I. S. i D. D.. Świadcowie ci złożyli zbieżne, korespondujące ze sobą zeznania, wskazując w nich zarówno ma ogólne zasady dotyczące archiwizowania dokumentacji przekazywanej następnie do Archiwum Państwowego, jak i na konkretne czynności dotyczące archiwizowania dokumentacji Stoczni (...) S.A. Ich zeznania korespondują z dowodami dokumentarnymi i nie budzą wątpliwości co do ich wiarygodności.

Świadek P. W. potwierdził opóźnienia w przekazywaniu dokumentacji kat. A, a także jej spisów ze strony (...) S.A., spowodowane także działaniami (...) Sp. z o.o., a raczej ich brakiem i niewywiązywaniem się z kolejnych deklaracji w przedmiocie terminów ich wydania. Wskazał przy tym, że w interesie D. C. nie leżało jednak nieprzekazywanie tej dokumentacji, zaś zniszczenie lub ukrycie dokumentów pozostaje jedynie w sferze jego podejrzeń i hipotez, których nie jest w stanie zweryfikować, jednakże trudno było mu ustalić miejsce przechowywania dokumentacji. Wskazał, że był raz w pomieszczeniach (...) Sp. z o.o. przy ul. (...), jednakże nie zaglądał wówczas do pudeł z dokumentacją. Potwierdził również, aczkolwiek nie stanowczo, okoliczność, iż J. L. miał zarzuty wobec oskarżonego co do prawidłowości wyliczenia ilości przekazanej dokumentacji i w pewnym momencie wstrzymał jej wydawanie (...) Sp. z o.o.

Świadcowie I. S. i D. D. podały zbliżone okoliczności do P. W., ale zeznały także w kwestiach związanych z obmiarami dokumentacji, w czym uczestniczyły, i w tym zakresie ich zeznania korespondują z dowodami dokumentarnymi. Wskazały przy tym na pewnego rodzaju przeszkody w dopuszczaniu ich do przejrzenia przedmiotowej dokumentacji ze strony D. C., który pozwolił im na przejrzenie jedynie dokumentacji znajdującej się w magazynie przy ul. (...) w G., uzasadniając to tym, że tylko tam miała się znajdować dokumentacja kat. A, zaś dostęp do wszystkich magazynów miały dopiero później przy okazji czynności w ramach postępowania przygotowawczego. Potwierdziły, iż miały informacje o podobnych problemach przedstawicieli Stoczni (...) S.A. Ponadto świadkowie ci potwierdzili szacunkowy i przybliżony charakter dokonanych w obu przypadkach pomiarów, jak również przedstawiły swój udział we wcześniejszych pomiarach dokumentacji na terenie Stoczni (...) S.A. Wskazały zgodnie, że nie były świadkami niszczenia jakichkolwiek konkretnych dokumentów ani nie widziały ewentualnych pozostałości po takich czynnościach, podkreślając, że nie było na to zgody.

Ostatnia grupa świadków to osoby związane na różne sposoby ze Stoczną (...) S.A. i Zarządcą Kompensacji, tj. M. P. (pracownik Stoczni), Z. F. (1) (pełnomocnik Zarządcy Kompensacji do lipca 2011 r.), J. L. (reprezentował Zarządcę Kompensacji w pewnym okresie od 2011 r. do kwietnia 2012 r.) oraz J. G. (pełnomocnik Zarządcy Kompensacji od lipca 2011 r.). Tak jak zeznania pierwszej grupy świadków należało oceniać ostrożnie z uwagi na powiązania tych osób z oskarżonym, tak w przypadku omawianej grupy ostrożność ta była wymagana z uwagi na powiązania świadków do niej należących z oskarżycielem posiłkowym. Pomimo tego zastrzeżenia w ocenie Sądu pewne, wskazane dalej wątpliwości co do ich wiarygodności budziły jedynie zeznania świadka J. L.. Natomiast pozostali świadkowie zeznali w sposób

korespondujący z innymi dowodami, przy czym jednak albo w ogóle nie obciążali oskarżonego, co dotyczy M. P. i Z. F. (1), albo nawet czyniąc to robili to w sposób niekategoryczny, co dotyczy J. G..

Świadek M. P. zeznał na okoliczności związane z czynnościami dotyczącymi obmiaru i przekazania dokumentacji ze Stoczni (...) S.A. do (...) Sp. z o.o., a także jej obmiarów już w magazynach tej ostatniej spółki, w których to czynnościach uczestniczył. W szczególności potwierdził, że część obmierzonej i przygotowanej do przekazania (...) Sp. z o.o. dokumentacji została wstrzymana przez J. L., nie znając jednak jego argumentacji. Wskazał okoliczności wynikające także z innych dowodów, że gdy Stocznia (...) S.A. zwracała się następnie o wydawanie jakichkolwiek dokumentów do firmy archiwizującej, to były one wydawane, a także, że obmiary dokonywane w siedzibie (...) Sp. z o.o. miały charakter szacunkowy i niedokładny, zaś wcześniej dokumentacja była pakowana tak, by w jednym kartonie zmieściło się jej jak najwięcej. Zaprzeczył, aby D. C. utrudniał kontrolę, a także, aby posiadał wiedzę o niszczeniu jakichkolwiek dokumentów.

Świadek Z. F. (2), który podpisywał umowy z firmą (...) Sp. z o.o., opisał zdarzenia mające miejsce w okresie, w którym był pełnomocnikiem Zarządcy Kompensacji, czyli do lipca 2011 r. Zaprzeczył, aby znane mu były jakiegokolwiek nieprawidłowości w działaniu (...) Sp. z o.o. Wskazał, że spółka ta na żądanie wydawała stosowne dokumenty, a czasami nie była w stanie tego uczynić, gdyż dokumentacja pozostała na terenie Stoczni (...) S.A., co wiązało się z decyzją J. L. o odmowie jej wydania wskazanej spółce, którą świadek określił jako irracjonalną. Stwierdził, że w momencie pakowania dokumentacji na terenie Stoczni (...) S.A. z przyczyn logistycznych była ona upychana w kartonach i stąd mogły wynikać późniejsze różnice w obmiarach. Zaprzeczył, aby posiadał wiedzę o ukrywaniu lub niszczeniu dokumentacji przez (...) Sp. z o.o., zaś określona wstępnie ilość dokumentacji, za którą spółka ta otrzymała wynagrodzenie, była ilością rzeczywistą. Zaprzeczył, aby w okresie obowiązywania jego pełnomocnictwa następowały jakiegokolwiek trudności we współpracy z (...) Sp. z o.o.

Szczególnie obszerne zeznania złożył świadek J. G., w których podał on pewne okoliczności obciążające oskarżonego D. C., jednakże nie miały one charakteru kategorycznego i jednoznacznego. Wskazał na potencjalne nieprawidłowości dotyczące łącznej ilości przekazanej dokumentacji i związanego z tym wynagrodzenia dla (...) Sp. z o.o., wątpliwości dotyczące kwalifikacji części dokumentacji kategorii B (kwestia ta pozostaje bez związku z przedmiotem niniejszej sprawy), na niesporządzenie katalogu archiwizowanych dokumentów (akurat ta okoliczność znajduje potwierdzenie w innych dowodach, jednak także nie ma decydującego znaczenia dla oceny zasadności zarzutów postawionych oskarżonemu), jak też na możliwość doprowadzenia Stoczni (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez (...) Sp. z o.o. poprzez zawyżenie wynagrodzenia za zlecone tej firmie usługi. Charakterystyczne jest jednak, że w tej ostatniej kwestii, powiązanej w pewien sposób z zarzutami postawionymi D. C. w niniejszej sprawie, świadek wskazał na alternatywne możliwości wyłudzenia mienia poprzez pobranie wynagrodzenia za dokumentację, która w rzeczywistości nigdy nie została przekazana, lub też poprzez przejęcie do archiwizacji dokumentów wcześniej określonych jako przeznaczone do wybrakowania (w domyśle do zniszczenia z uwagi na upływ terminów do ich przechowywania). To ostatnie wskazuje, iż omawiany świadek nie ma pewności co do wskazywanych zarzutów wobec (...) Sp. z o.o., zaś hipotetyczne przyjęcie pierwszej z wymienionych wersji stoi wręcz w sprzeczności z treścią zarzutów postawionych oskarżonemu w niniejszej sprawie, albowiem oznaczałoby, że (...) Sp. z o.o. zawyżyła ilość przejętej dokumentacji w celu zawyżenia wynagrodzenia, a tym samym nie mogła zniszczyć stwierdzonej później różnicy w ilości dokumentacji, albowiem nigdy tą dokumentacją nie dysponowała. Świadek potwierdził natomiast wynikające także z innych dowodów okoliczności dotyczące problemów z wykonaniem umowy przez (...) Sp. z o.o., zwłaszcza w zakresie dokumentacji kat. A. i trudności w dostępie do tej ostatniej, jak również na niesporządzenie spisów całości przekazanej dokumentacji, a także wezwań kierowanych w związku z tym do firmy oskarżonego i jego samego. Świadek odniósł się również do sygnalizowanych wyżej wątpliwości dotyczących okresu obowiązywania umowy w zakresie dotyczącym dokumentacji kat. A, w istocie potwierdzając, że okres ten oznaczono na 5 lat jako okres maksymalny i stąd czasowa rezygnacja Stoczni (...) S.A. z odbioru dokumentacji w okresie przed wrześniem 2014 r. (początkowo świadek odmiennie oznaczył ten okres, z czego jednak się wycofał w sposób korespondujący z innymi dowodami), aby nie dać oskarżonemu podstaw do występowania ze związanymi z tym roszczeniami. Opisał również okoliczności dotyczące pomiarów ilości dokumentacji już w magazynach (...) Sp. z o.o. i w tej kwestii jego zeznania korespondują z innymi

dowodami. Co charakterystyczne, świadek zaznaczył, że jego zdaniem D. C. i jego firma nie wydawali dokumentacji kat. A z uwagi na niewykonanie wobec niej zleconych prac, w domyśle, aby to ukryć. J. G. dodał, że jego zdaniem część dokumentów zwróconych w grudniu 2014 r. jako dokumentacja kat. A w rzeczywistości do niej nie należała, co może wskazywać na jej uzupełnienie innymi dokumentami, jednakże twierdzenie to nie znajduje potwierdzenia w żadnym innym dowodzie. Świadek potwierdził natomiast, że w zdecydowanej większości przypadków w sytuacji zwracania się o wydanie konkretnego dokumentu był on wydawany.

Ostatni ze świadków, tj. J. L., reprezentował Zarządcę Kompensacji jako prokurent w krótkim okresie pomiędzy 2011 r. a kwietniem 2012 r., a pomimo tego to on wysunął wobec oskarżonego D. C. najwięcej zarzutów. W szczególności, w sposób korespondujący z innymi dowodami, wskazał na opóźnienia w przygotowywaniu dokumentacji do archiwizacji i nieprzygotowanie spisów, z drugiej jednak strony zakwestionował, czy część widzianej przez niego w magazynie (...) Sp. z o.o. dokumentacji w ogóle powinna być przekazana do archiwizacji i czy nie stanowiła makulatury (świadek wskazał m. in. na dokumentację, która w jego ocenie nie powinna być już przechowywana z uwagi na upływ okresu jej przechowywania, nie wskazał jednak, na czym dokładnie opiera swojego twierdzenia w tym zakresie, jak również nie uwzględnił okoliczności, że decyzja w przedmiocie ewentualnego zniszczenia tego rodzaju dokumentów powinno nastąpić właśnie w procesie archiwizacji, ta zaś została zlecona firmie oskarżonego). Przede wszystkim jednak świadek wskazał na podejrzenie wyłudzenia pieniędzy przez (...) Sp. z o.o. w postaci zawyżenia wynagrodzenia, w tym zakresie podkreślając jednak kwestię określania dokładnych klasyfikacji dokumentacji kat. B, co pozostaje bez związku z zarzutami postawionymi oskarżonemu w niniejszej sprawie. Z drugiej strony wskazał, podobnie jak świadek J. G., na możliwość wyłudzenia wynagrodzenia poprzez zawyżenie ilości faktycznie przyjętej dokumentacji, co, jak już wskazano, podważa jednak w istocie zasadność zarzutu postawionego D. C. w punkcie I aktu oskarżenia. Postawił zupełnie nieuzasadniony zarzut, że przekazanie (...) Sp. z o.o. do dalszych czynności dokumentacji kat. A było w ogóle bezprawne i powinna się tym zająć sama Stocznia (...) S.A. Świadek przyznał to, co wynika z kilku omówionych już dowodów, że wstrzymał wydanie (...) Sp. z o.o. części dokumentacji, chcąc uniknąć płacenia wynagrodzenia za nią, ponieważ jego zdaniem wiele z tych dokumentów powinno być zniszczone, aczkolwiek zaznaczył, że nie była to dokumentacja objęta już wcześniej umową. Potwierdził natomiast, że firmie oskarżonego mogły być wydawane dokumenty w wielu kopiach, jak również, że w przypadku żądania wydania przez tę firmę konkretnych dokumentów było to czynione. Dodał, że nie może kategorycznie stwierdzić, że jakiegokolwiek dokumenty były przez (...) Sp. z o.o. niszczone. Ponadto podał nieprecyzyjnie terminy, w jakich jego zdaniem powinna zostać przekazana po przygotowaniu dokumentacja kat. A, jednakże nie był w stanie wskazać, na jakich dokumentach opiera swoje twierdzenia w tym zakresie. Podsumowując uznać należy, iż świadek J. L. przedstawił szereg zarzutów wobec firmy oskarżonego, po części jednak nie znajdujących potwierdzenia w innych dowodach, jak również nie do końca współgrających ze sobą. W przypadku zeznań tego świadka, i była to zdaniem Sądu jedyna taka sytuacja w niniejszej sprawie, dało się odczuć jego niechęć do osoby oskarżonego, co dodatkowo nakazywało ostrożną ich ocenę.

W świetle omówionych wyżej dowodów w ocenie Sądu brak jest podstaw do zakwestionowania wiarygodności większości twierdzeń podanych w wyjaśnieniach oskarżonego D. C., który nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Oskarżony zaprzeczył, aby niszczył przekazaną mu przez Stocznnię (...) S.A. dokumentację lub ją ukrywał. Podkreślił, że niszcząc przekazaną mu dokumentację, za którą mógł jeszcze otrzymać wynagrodzenie, działałby na szkodę własnej spółki, co jest stwierdzeniem logicznym przy założeniu, że rzeczywiście (...) Sp. z o.o. dokumentację taką otrzymała (zaś w przeciwnym wypadku, co było już sygnalizowane, zarzut niszczenia dokumentów należałoby i tak uznać za bezzasadny). W kwestii niszczenia dokumentów powołał się również na wątpliwości dotyczące wyników obmiarów, związane za sposobem ich dokonania, i również przy uwzględnieniu innych dowodów twierdzenia oskarżonego w tej kwestii są trudne do podważenia, albowiem nie sposób uznać, aby wyniki tych pomiarów, przeprowadzonych już w pomieszczeniach firmy kierowanej przez oskarżonego, można było uznać za pewne i jednoznaczne, co było związane zarówno ze sposobem pakowania dokumentacji, możliwością jej przepakowania w porównaniu z wcześniejszymi pomiarami jeszcze na terenie Stoczni (...) S.A. (choćby ze względów transportowych, a następnie już ze względów związanych z jej wstępnym uporządkowaniem, aczkolwiek przeprowadzenie przez firmę oskarżonego tych ostatnich

czynności co do większości dokumentacji także budzi wątpliwości). Oskarżony D. C. wskazał również, że mogło dojść do usunięcia i zniszczenia pewnych kopii (tzw. dubletów) i innych papierów nie będących dokumentacją. O ile stwierdzenie takie może budzić pewne wątpliwości, z uwagi na brak zgody Archiwum Państwowego na niszczenie dokumentów, w zakresie dotyczącym dokumentacji kat. A, jak również innej dokumentacji, dopóki, wobec braku spisów, nie zostało zweryfikowane, czy nie znajdują się w niej dokumenty kat. A, o tyle kwestia ta nie może samo w sobie potwierdzać zasadności zarzutu z punktu I aktu oskarżenia wobec niemożności zweryfikowania, czy dokumentacja objęta tego rodzaju niszczeniem stanowiła dokumenty w rozumieniu art. 115 § 14 kk, skoro oskarżony deklarował, że były to kopie dokumentów i tak znajdujących się w oryginałach, jak również różnego rodzaju opakowania takie jak teczki wiązane, segregatory, drobne kartoniki, czy wreszcie czyste kartki, przekładki plastikowe lub koszulki foliowe. Nie są również sprzeczne z logiką twierdzenia oskarżonego, że usunięcie tego typu elementów mogło wpłynąć na zmniejszenie się łącznej ilości dokumentacji, co tłumaczyłoby w pewnym zakresie różnice w wynikach pomiarów.

W kwestii zarzutu ukrywania dokumentacji oskarżony wyjaśnił, że regularnie osoby reprezentujące Zarządcę Kompensacji zwracały się do niego o różne konkretne dokumenty i te dokumenty były dostarczane, co znajduje potwierdzenie w innych dowodach. Powołał się na wskazaną już wyżej okoliczność, iż w okresie wskazanym w zarzutach termin jej przechowywania jeszcze nie minął (w zakresie dotyczącym dokumentacji kat. A), która to okoliczność ze wskazanych już względów w istocie budziła wątpliwości co do tego, kiedy dokładnie oskarżony zgodnie z umową był zobowiązany do wydania całości powierzonej mu dokumentacji kat. A, nie zaś wskazanych jej elementów w postaci konkretnych dokumentów, i czy miało to miejsce przed 18 września 2014 r., a więc przed upływem pięcioletniego terminu, pośrednio wynikającego z pierwszego, nienumerowanego aneksu do umowy. Natomiast co do kwestii ewentualnego ukrywania dokumentów po tej dacie, a więc między 18 września 2014 r. a 08 grudnia 2014 r., oskarżony zadeklarował, że począwszy od dnia 05 sierpnia 2014 r. dokumentacja była przygotowana do odbioru, i brak dowodów pozwalających na zaprzeczenie temu twierdzeniu. Z omówionych już dowodów wynika bowiem, że najpierw do dnia 18 września 2014 r. Zarządca Kompensacji ze wskazanych już względów nie chciał odebrać dokumentacji (i zapewne stąd w zarzucie pominięcie tego okresu), następnie zaś do dnia odebrania dokumentacji nie były podejmowane realne działania mające na celu jej odbiór od (...) Sp. z o.o. Oskarżony wskazał ponadto, że dokumentacja kat. A była cały czas przechowywana w magazynie na ul. (...) w G. i nigdy nie miała miejsca odmowa wstępu Archiwum Państwowego do tego magazynu, zaś z innych dowodów w istocie wynika, że tylko w tym magazynie ujawniono tego typu dokumentację i co do zasady do kontroli w nim były dopuszczane także osoby z ramienia Stoczni (...) S.A. i Zarządcy Kompensacji, zaś brak reakcji (...) Sp. z o.o. i oskarżonego na wezwania tego ostatniego dotyczył żądań wydania całej dokumentacji w formie uporządkowanej zgodnie z aneksem do umowy, wraz z odpowiednimi spisami, co wskazuje już jednak na brak prawidłowego wykonania przez (...) Sp. z o.o. zawartej umowy, nie zaś na celowe ukrywanie dokumentów. Wprawdzie może budzić pewne wątpliwości stwierdzenie oskarżonego, iż nie miał żadnego powodu, żeby ukrywać dokumenty, albowiem mogło być to podyktowane chęcią jednoczesnego ukrycia braku należytego wykonania zapisów umowy, jednakże stwierdzenie takie wobec pozostałych omawianych okoliczności jest niewystarczające do uznania, iż doszło do ukrywania dokumentów należących do kat. A w rozumieniu art. 276 kk w okresie wskazanym w zarzucie.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności Sąd uznał, że zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przypisania oskarżonemu D. C. popełnienia zarzucanych mu w akcie oskarżenia przestępstw.

Podsumowując powyższe rozważania odnośnie zarzutu z punktu I aktu oskarżenia stwierdzić należy, iż w ocenie Sądu brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przedmiotowego czynu i zachodzi negatywna przesłanka procesowa określona w art. 17 § 1 pkt 1 kpk. Zarzut ten, wskazujący na niszczenie przez oskarżonego w okresie od 30 lipca 2009 r. do niewskazanej daty dokumentacji wytworzonej w Stoczni (...) S.A. kategorii B i BE w ilości co najmniej 1.500 mb, opiera się w istocie na hipotetycznym założeniu, że firma oskarżonego przyjęła najpierw od Stoczni (...) S.A. dokumentację w łącznej ilości około 6.000 mb (w ocenie Sądu z materiału dowodowego można wywnioskować, iż było to 5.899 mb), zaś później w wyniku pomiarów w pomieszczeniach zajmowanych przez firmę oskarżonego stwierdzono znacznie mniejszą ilość tej dokumentacji, tj. 4.550,07 mb (na marginesie

wskazać należy, iż różnica pomiędzy tymi wartościami jest w takim wypadku mniejsza niż wskazana w zarzucie). Ze wskazanych już wyżej względów przyjęcie na tej podstawie, iż oskarżony niszczył jakiegokolwiek dokumenty w rozumieniu art. 115 § 14 kk, jest jednak hipotetyczne i materiał dowodowy nie pozwala na dokonanie pewnego ustalenia w tej kwestii. Wynika to zarówno z sygnalizowanych już kilkakrotnie wątpliwości co do precyzyjności wyników pomiarów, jak i z okoliczności, że wpływ na drugi ze wspomnianych wyników mogło mieć kilka dalszych względów, pominiętych przez oskarżyciela posiłkowego. W tej kwestii należy raz jeszcze odwołać się do okoliczności powoływanych przez oskarżonego zarówno w wyjaśnieniach, jak i wcześniej w uwagach do czynności oględzin przeprowadzonych w sierpniu 2012 r., iż część dokumentacji pozostała już wcześniej na terenie Stoczni (...) S.A. z uwagi na jej wypożyczenie w związku z potrzebą bieżącego posiadania tej dokumentacji (okoliczność taka znajduje potwierdzenie w szczególności w dokumencie z k. 66 akt VI Ds. 56/14), że część dokumentacji nie została wydana (...) Sp. z o.o. z uwagi na decyzję J. L. (okoliczność ta sama w sobie nie budzi wątpliwości, w świetle zgromadzonych dowodów może natomiast budzić wątpliwości, czy była to dokumentacja uwzględniona wcześniej w łącznej ilości dokumentacji przekazanej (...) Sp. z o.o. i czy tym samym mogła mieć ona wpływ na zaistnienie wskazanej wyżej różnicy w ilości dokumentów, zaś wątpliwości tych zdaniem Sądu nie da się jednoznacznie usunąć), a wreszcie, że mogło dojść do zutylizowania tzw. dubletów i opakowań. Wszystkie te okoliczności, ze wspomnianymi zastrzeżeniami, mogły mieć wpływ na wspomniane wyniki pomiarów stanowiące podstawę omawianego zarzutu i podważają tę podstawę, przy czym pierwsze dwie z nich przemawiają przeciwko uznaniu możliwości zaistnienia niszczenia dokumentów, zaś trzecia wskazuje na możliwość niszczenia pewnych elementów dokumentacji, jednak nie pozwala na pewne stwierdzenie, iż były to dokumenty w rozumieniu art. 115 § 14 kk. Dodać należy wspomnianą już okoliczność, iż niszczenie dokumentów nie było ze strony (...) Sp. z o.o. racjonalne z przyczyn ekonomicznych, skoro za ich przechowywanie otrzymywała ona wynagrodzenie, jak również niemożliwe do pewnego wykluczenia wątpliwości, iż wspomniana różnica w ilości dokumentacji mogła wynikać z zawyżenia ilości przekazanej firmie oskarżonego, co stałoby w sprzeczności z wnioskiem o późniejszym niszczeniu dokumentacji i na co wskazywali nawet świadkowie najbardziej obciążający oskarżonego. Wreszcie zgromadzone dowody i tak nie pozwalają na poczynienie hipotetycznego ustalenia, że nawet jeżeli doszło do zniszczenia jakichkolwiek dokumentów (przy czym nie jest możliwe ich konkretne wskazanie), to czynności takiej dokonał oskarżony D. C. lub też przynajmniej był on tego świadomy i nastąpiło to za jego przyzwoleniem, co dodatkowo przemawia za niezasadnością omawianego zarzutu.

W kwestii zarzutu z punktu II aktu oskarżenia zdaniem Sądu stwierdzić należy, iż brak jest wystarczających podstaw do uznania, aby oskarżony D. C. swoim zachowaniem wypełnił znamiona występku z art. 276 kk w rozumieniu wskazanym na wstępie rozważań i ukrywał dokumentację kat. A wytworzoną w Stoczni (...) S.A. w ilości 221,47 mb przed uprawnionymi przedstawicielami Stoczni (...) S.A., odmawiając jej wydania i wskazania miejsca jej przechowywania. W świetle materiału dowodowego rysują się wątpliwości w kwestii prawidłowości wykonania w tym zakresie umowy przez (...) Sp. z o.o., jednak nie są to okoliczności tego rodzaju, by wskazywały na zasadność omawianego zarzutu, zaś w omawianym zakresie ujawniła się negatywna przesłanka procesowa określona w art. 17 § 1 pkt 2 kpk. Przede wszystkim, jak już wyżej wskazano, zarzut nie dotyczy konkretnych dokumentów (takie bowiem w świetle materiału dowodowego na żądanie były przez firmę oskarżonego wydawane Stoczni (...) S.A. czy innym podmiotom), lecz ogólnie części dokumentacji kat. A nieprzekazanej przed początkową datą określoną w zarzucie przez (...) Sp. z o.o. Już ta okoliczność budzi wątpliwości co do zasadności zarzutu z uwagi na wspomniane wcześniej kwestie określone w definicji dokumentu zawartej w art. 115 § 14 kk. Nie ta okoliczność zadecydowała jednak o uznaniu przez Sąd omawianego zarzutu za bezpodstawny. Wskazać należy bowiem, iż w zarzucie określono, że omawiany czyn miał zostać popełniony w okresie od września 2013 r. do sierpnia 2014 r. oraz od 19 września 2014 r. do 06 grudnia 2014 r. Oskarżony w okresie tym dysponował wprawdzie wspomnianą częścią przekazanej mu wcześniej dokumentacji kat. A, jednak miało to swoją podstawę w zawartej z Zarządcą Kompensacji umowie i aneksie do niej, zgodnie z którymi dokumentacja ta została przekazana (...) Sp. z o.o. celem przeprowadzenia z nią dalszych, wskazanych czynności (Sąd pomija w tym momencie oświadczenie Zarządcy Kompensacji o odstąpieniu od umowy z dnia 03 sierpnia 2012 r., albowiem dalsze czynności tego podmiotu wskazują, iż nawet on zachowywał się następnie tak, jakby oświadczenia takiego nie złożył). Wprawdzie prawidłowość przeprowadzenia tych czynności w świetle całokształtu materiału dowodowego budzi wątpliwości, jednakże jest to już kwestia, którą należy rozstrzygnąć w sferze prawa cywilnego, przy czym strony toczyły spór w tym zakresie. Jeżeli powyższe połączyć z brakiem precyzyjnego

określenia w umowie i aneksie, w jakim terminie czynności te miały zostać wykonane, i wskazaniem w aneksie jedynie pięcioletniego okresu przy wyliczeniu wynagrodzenia, co może wskazywać, że taki termin przyjęły pośrednio strony umowy (jak już wskazano, wątpliwości Zarządcy Kompensacji w tym zakresie widoczne są w pismach z 2014 r.), oznaczałoby to, że (...) Sp. z o.o. była uprawniona do dysponowania przedmiotową dokumentacją jako całością aż do dnia 18 września 2014 r. celem wykonania umowy, zaś zgłaszane w tym okresie żądania wydania konkretnych dokumentów realizowała. Jak już natomiast wyżej wskazano, brak jest dowodów na to, aby w okresie późniejszym, tj. od dnia 19 września 2014 r. do dnia wydania całości dokumentacji Stoczni (...) S.A., (...) Sp. z o.o. odmawiało wydania przedmiotowej dokumentacji, brak bowiem dowodów, aby w okresie tym Zarządca Kompensacji występował z jakimikolwiek konkretnymi żądaniami, które ze strony firmy oskarżonego nie były realizowane. Z kolei co do zarzutu odmowy wskazania miejsca przechowywania dokumentacji kat. A w okresie wcześniejszym stwierdzić należy, iż oskarżony wskazywał, że dokumentacja ta znajduje się w magazynie na ul. (...) w G., co częściowo zostało potwierdzone w trakcie oględzin, zaś określenie wówczas łącznej ilości tej dokumentacji jako znacznie mniejszej niż ta, która powinna być w posiadaniu (...) Sp. z o.o., po pierwsze było obarczone wspomnianymi błędami pomiarów, zaś po drugie i nawet istotniejsze mogło jedynie potwierdzać, że dokumentacja ta nie została jeszcze należycie wydzielona i przygotowana do dalszych czynności, co ponownie wskazuje jednak na problemy z prawidłową realizacją umowy, nie zaś na zamiar jej ukrywania (skoro konkretne dokumenty na żądanie były wyszukiwane i przekazywane). W konsekwencji zdaniem Sądu brak wystarczających podstaw do stwierdzenia, aby oskarżony D. C. w okresie wskazanym w zarzucie umyślnie ukrywał omawianą dokumentację przed podmiotem uprawnionym.

Pojawiające się w sprawie wątpliwości, stosownie do treści art. 5 § 2 kpk i wynikającej z tego przepisu zasady in dubio pro reo, należało rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego. W ocenie Sądu wyczerpano również inicjatywę dowodową w niniejszej sprawie i dalsze precyzowanie ustaleń faktycznych związanych z czynami zarzucanymi oskarżonemu, także z uwagi na upływ czasu, nie jest już możliwe.

Mając na uwadze powyższe Sąd uniewinnił oskarżonego D. C. od popełnienia obu czynów zarzucanych mu w akcie oskarżenia.

W konsekwencji Sąd na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 632 pkt 1 kpk i art. 640 kpk, wobec wydania wyroku uniewinniającego, kosztami procesu obciążył oskarżyciela posiłkowego i na podstawie § 2 ust. 1 i 2, § 14 ust. 2 pkt 3, § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) zasądził od oskarżyciela posiłkowego Syndyka Masy Upadłości Stoczni (...) S.A. na rzecz oskarżonego D. C. kwotę 3.690,00 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez oskarżonego z tytułu ustanowienia w sprawie obrońcy z wyboru, zaś na podstawie art. 1, art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżyciela posiłkowego Syndyka Masy Upadłości Stoczni (...) S.A. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100,00 zł tytułem opłaty.